

SFÂNTA LUI ISUS HRISTOS

EVANGHELIIA DE LA IOAN

Cap 1

Cuvântul e Dumnezeu, viață și lumină ce luminează pre tot omul; prin Carele toate s-au făcut și Carele om s-au făcut, de Carele mărturisește Ioan, zicându-să pre sine a-I fi glasul și nevrednic a-I dezlega cureaia încălțămintelor și cum că-i Mielul lui Dumnezeu, Carele ia păcatul lumii. Andrei, unul din doi ucenicii lui Ioan carii au mers după Isus, aduce la El și pre Simon, fratele său. Și Filip, de Isus fiind chemat, aduce la El pre Nathanail.

Dnecă Paști, la leturg. Zac. 1.

Zac. 1.

190v

1. **I**ntru început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.
2. Acesta era întru început la Dumnezeu.
3. Toate printr-Însul s-au făcut și fără El nimic nu s-au făcut ce s-au făcut.
4. Într-Însul viața era, și viața era lumina oamenilor.
5. Și lumina întru întunec luminează, și întunerecul nu o au cuprins.
6. *Fost-au om trimis de la Dumnezeu, căruie numele era Ioan. *Math. 3, 1.
7. Acesta au venit întru mărturie, ca să mărturisască de Lumină, ca toți să crează printr-însul. | Mar. 1, 2.
8. Nu era el Lumina, ci ca să mărturisască de Lumină.
9. *Era Lumina cea adevărată, Carea luminează pre tot omul ce vine întru această lume. *Jos 3, 19.
10. În lume era *și lumea printr-Însul s-au făcut, și lumea pre El nu L-au cunoscut. *Ovr. 11, 3.
11. Întru ale Sale au venit și ai Săi nu L-au priimit.
12. Iară oricâți L-au priimit, le-au dat putere a fi fiii lui Dumnezeu celor ce cred întru numele Lui.
13. Carii nu din sângiuri, nici din voia trupască, nici din voia bărbătească, ci din Dumnezeu s-au născut.
14. *Și Cuvântul trup S-au făcut și S-au sălășluit întru noi. Și am văzut slava Lui, slava ca a Unuia-Născut de la Tatăl, plin de dar și de adevăr. *Mth. 1, 16.
Luc. 2, 7.
15. Ioan mărturiseaște de El și strigă, zicând: „Acesta era de Carele am zis, Carele după mine va să vie mai nainte de mine S-au făcut, că mai nainte de mine era.
16. *Și din plinirea Lui noi toți am luat și dar pentru dar. *1 Tim 6, 17.
17. Că leagea prin Moisi s-au dat, darul și adevărul prin Isus Hristos s-au făcut.

Sfârșit Paști. Luni Luminat. Zac. 2.

Zac. 2.

- *1 Tim. 6, 17. *18. Pre Dumnezeu nime nu L-au văzut, nici o | dănoară. Fiiul Unul-Născut, Carele este în sinul Tatălui, Acela au spus. 191r
- 1 Ioan 4, 12. 19. Și aceasta e mărturiia lui Ioan, când au tremis jidovii din Ierusalim preoți și leviți la el să-l întrebe: „Tu cine ești?”
20. Și au mărturisit și n-au tăgăduit. Și au mărturisit că: „Nu sânt eu Hristos”.
21. Și l-au întrebat: „Ce dară? Ilie ești tu?” Și au zis: „Nu sânt”. „Proroc ești?” Și au răspuns: „Nu”.
- *Isai. 40, 3. 22. Și au zis lui: „Cine ești, să dăm răspuns celor ce ne-au tremis? Ce zici de tine însuși?”
- Mth. 3, 3. 23. Zis-au: *„Eu sânt glasul celui ce strigă în pustie: «Îndreptați calea Domnului», precum au zis Isaie prorocul”.
- Mar. 2, 3. 24. Și cei ce era trimiși era dintre farisei.
- Luc. 3, 4. 25. Și l-au întrebat și i-au zis: „Ce, dară, botezi, deacă tu nu ești Hristos, nici Ilie, nici proroc?”
- *Mth. 3, 11. 26. Răspuns-au lor Ioan, zicând: *„Eu botez cu apă, iară în mijlocul vostru au stătut pre Carele voi nu-L știți.
- *Mar 1, 7. 27. *Acela e Carele după mine va veni, Carele mai nainte decât mine S-au făcut, a Căruie eu nu sânt vrednic să-I dezleg cureaoa încălțământului”. |
- Luc. 3, 16. 28. Aceste în Vithaniia s-au făcut, de ceea parte de Iordan, unde era Ioan botezând. 191v
- Fap. 1, 5 și 11, 16 și 19, 4. Zac. 3.
- Ianuar 7. Zac. 3.*

29. A doao zi au văzut Ioan pre Isus venind cătră sine și au zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, iată Cel ce ia păcatul lumii!

30. Acesta este de Carele am zis: «După mine vine un Om Carele mai nainte de mine S-au făcut, că mai nainte de mine era».

31. Și nu-L știam, ci ca să Să vădească în Israil, pentru aceea am venit eu cu apă botezând”.

*Math. 2, 16. 32. Și au mărturisit Ioan, zicând că: *„Am văzut Duhul pogorându-Să ca un porumb din ceriu și au odihnit pre El.

Mar 1, 10. 33. Și eu nu-L știam. Ci Cel ce m-au tremis pre mine a boteza cu apă, Acela mi-au zis: «Spre Carele vei vedea Duhul pogorându-Să și rămâind pre El, Acesta este Carele botează cu Duhul Sfânt».

34. Și eu L-am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiiul lui Dumnezeu”.

Zac. 4.

Sfârșit lui Ioan. Mier. Lum. Zac. 4.

35. A doao zi iară sta Ioan și doi din ucenicii lui.

36. Și, văzând pre Isus umblând, au zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!” | |

37. Și l-au auzit doi ucenici grăind și au mers după Isus. 192r

38. Iară întorcându-Să Isus și văzându-i urmând după Sine, au zis lor: „Ce căutați?” Carii au zis Lui: „Ravvi (ce să zice, tâlcuit, învățătoriele), unde lăcuiești?”

39. Zis-au lor: „Veniiți și vedeți”. Venit-au și au văzut unde lăcuia și la El au rămas în zioa aceea. Iară ceasul era ca al zecelea.

40. Și era Andrei, fratele lui Simon Petru, unul din cei doi ce auzise de la Ioan și mersesă după El.

41. Aflat-au acesta întâi pre fratele său, Simon, și au zis lui: „Aflat-am pre Mesia (ce s-au tâlcuit Hristos)”.

42. Și l-au adus la Isus. Iară uitându-Să la el Isus, au zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona. Tu te vei chema Chifa (ce s-au tâlcuit Petru).

Zac. 5.

Dncă 30 Pat. Zac. 5.

43. A doao zi au vrut să iasă în Galileia și au aflat pre Filip. Și i-au zis Isus: „Vino după Mine!”

44. Și era Filip din Vithzaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

*Fac. 49, 10. 45. Aflat-au Filip pre Nathanail și au zis lui: | „De Carele au scris *Moisi și prorocii, **am 192v

2 Leage 18, 18.

**Isai. 40, 10

și 45, 8.

Ier. 23, 5.

46. Și au zis lui Nathanail: „Din Nazaret poate ceva bun a fi?” Zis-au lui Filip: „Vino și vezi!”

47. Văzut-au Isus pre Nathanail venind cătră Sine și au zis de el: „Iată adevărat israelitean, întru carele nu este vicleșug”.

48. Zis-au Lui Nathanail: „De unde mă cunoști?” Răspuns-au Isus și au zis lui: „Mai nainte de-a te chema Filip, când erai supt smochin, te-am văzut”.

Eze. 34, 23
și 37, 24

49. Răspuns-au Lui Nathanail și au zis: „Ravvi, Tu ești Fiiul lui Dumnezeu! Tu ești Împăratul lui Israil!”

Dan. 9, 24, 25.

50. Răspuns-au Isus și au zis lui: „Căci am zis ție că te-am văzut supt smochin, crezi? Mai mari decât aceste vei vedea”.

51. Și au zis lui: „Amin, amin zic voao, vedea-veți ceriul deșchis și îngerii lui Dumnezeu suindu-să și pogorându-să preste Fiiul Omenesc”.

Sfârșit dneci și mierc. și a apostolilor. ||

193r

Cap 2

Isus la nuntă chemat fiind, apa în vin preface. Și din Capernaum venind în Ierusalim, scoate din besearecă pre neguțători; și sămn cerând jidovii, zice: „Spargeți besearea aceasta i proci”. Mulți pentru semne au crezut întru numele Lui, căroră El nu să încredea.

2 dnec. Zac. 6.

Zac. 6.

1. **S**i a treia zi nuntă au fost în Cana Galileii. Și era muma lui Isus acolo.
2. **S**și au fost chemat și Isus și ucenicii Lui la nuntă.
3. **S**și, sfârșindu-să vinul, zice muma lui Isus cătră El: „Vin n-au”.
4. Și au zis ei Isus: „Ce e Mie și ție, muiere? Încă n-au venit ceasul Meu”.
5. Zis-au muma Lui slujitorilor: „Orice va zice voao, faceți!”
6. Și era acolo șese vedre de piatră, puse după curățirea jidovilor, încapând într-una câte doao sau trei măsurii.
7. Zis-au lor Isus: „Umpleți vedrile de apă!” Și le-au umplut până sus.
8. Și au zis lor Isus: „Scoateți acum și aduceți nunului!” Și au adus.
9. Și cât au gustat nunul apa ce să făcusa vin și nu știa de unde este, iară slujile știa carii turnase apa, au chemat pre mire nunul |

193v

10. Și au zis lui: „Tot omul pune întâi vinul cel bun și, deacă să veselesc, atunci, cel mai slab. Iar tu ai ținut vinul cel bun până acum”.
11. Aceasta au făcut începutul seamnelor Isus în Cana Galileii. Și au arătat slava Sa și au crezut într-Însul ucenicii Lui.

Sfârșit luni. Vineri Lumin. Zaceal 7.

Zac. 7.

12. După aceasta S-au pogorât în Capernaum El și muma Lui și frații Lui și ucenicii Lui; și acolo au rămas mai multe zile.

13. Și era aproape Paștile jidovilor și S-au suit Isus în Ierusalim.

14. Și au aflat în beserecă vânzând boi și oi și porumbi și numărători de bani șezând.
 15. Și, făcând ca un zbiciu de funi, pre toți i-au scos din beserecă, și oile și boii, și a numărătorilor de bani le-au vărsat banii și mesele le-au răsturnat.

16. Și celor ce vindea porumbi au zis: „Luați aceste de aici și nu faceți casa Tatălui Mieiu casă de negoțatorie!”

*Psal. 68, 10. 17. Și ș-au adus aminte ucenicii Lui că scris este: *„Răvna casei Tale M-au mâncat”.

18. Și au răspuns jidovii și au zis Lui: „Ce sămn ne arăți că faci aceste?” ||

*Math. 27, 1 19. Răspuns-au Isus și au zis lor: *„Spargeți besereca aceasta și în trei zile o voi rădica”. 194r

și 27, 8. 20. Și au zis jidovii: „În patruzeci și șese de ani s-au zidit besereca aceasta și Tu în trei zile o vei rădica?”

Mar. 14, 58 21. Iar El zicea de besereca trupului Său.

și 15, 29. 22. Și, deacă au înviiat din morți, ș-au adus aminte ucenicii Lui că zicea aceasta *și au crezut scripturii și cuvântului care au zis Isus.

*Psal. 3, 7 23. Iar fiind în Ierusalim la Paști, în zi de praznic, mulți au crezut întru numele Lui, văzând seamnele Lui care făcea.

și 57, 9. 24. Iară însuși Isus nu Să încredea pre Sineș lor, pentru că El îi cunoștea pre toți,

25. Și pentru că nu-I trebuia mărturie de la oameni, că El știa ce este în om.

Cap 3

Pre Nicodim noaptea învață de a doao naștere din apă și din Duh și de a Sa înălțare, ca a șerpelui celui de aramă, și cum că Dumnezău au tremis pre Fiiul Său a mântui lumea. Făcându-să întrebare de curățire, Ioan, ucenicilor săi, ce murmura de Hristos, laudă pre Hristos, zicând lor că Acela trebuie a crește, iară pre sine a să micșora și cum că Tatăl toate I-au dat în mâna Lui, ca cel ce | crede într-Însul să aibă viața de veaci, iară cel ce nu va crede să rămăie mâniia lui Dumnezău preste el. 194v

Zac. 8.

Joi Lumn. Zac. 8.

1. i era un om dintre farisei, pe nume Nicodim, căpetenie jidovilor.

2. Acesta au venit la Isus noaptea și au zis Lui: „Ravvi, știm că de la Dumnezău ai venit învățătoriu. Că nime nu poate face aceste semne carele Tu faci, de nu va fi Dumnezău cu el”.

3. Răspuns-au Isus și au zis lui: „Amin, amin zic ție, de nu să va naște cineva a doao oară, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezău”.

4. Zis-au cătră El Nicodim: „Cum să poate omul naște, fiind bătrân? Au doară poate întra în pântecel maicii sale iarăși și să să nască?”

5. Răspuns-au Isus: „Amin, amin zic ție, de nu să va naște cineva din apă și din Duhul Sfânt, nu poate întra întru împărăția lui Dumnezău.

6. Ce e născut din trup, trup ieste. Și cel născut din Duhul, duh ieste.

7. Nu te mira căci am zis ție că trebuie să ne naștem a doua oră.

Psal. 134, 7. 8. Duhul unde vrea suflă și glasul lui auzi, ^[]ci nu știi de unde vine și încătro merge. Așe este tot cel ce e născut din Duhul”. ||

9. Răspuns-au Nicodim și au zis Lui: „Cum pot fi aceste?” 195r

10. Răspuns-au Isus și au zis lui: „Tu ești învățătoriu în Israil și nu știi aceste?”

11. Amin, amin zic ție că ce știm grăim și ce vedem mărturisim și mărturiia noastră nu o priimiți.

12. De am zis voao cele pemintești, nu credeți. Cum veți crede de vă voi zice cele cerești?

Zac. 9.

Dnec. înainte Nălțării. Zac. 9.

13. Și nime s-au suit în ceriu fără Cel ce S-au pogorât din ceriu, Fiiul Omenesc, Carele este în ceriu.

*Num. 21, 9. 14. *Și precum Moisi au înălțat șerpele în pustie, așea trebuie să Să înalțe Fiiul Omenesc,

15. Ca tot cel ce crede într-Însul să nu piară, ci să aibă viața de veci.

Zac. 5.

Sfârșit mar. 2. Zac. 5.

*1 Ioan 4, 9. 16. *Că așa au iubit Dumnezău lumea, cât pre Fiiul Său cel Unul-Născut L-au dat, ca tot cel ce va crede într-Însul să nu piară, ci să aibă viața de veaci.

17. Că nu au tremis Dumnezeu pre Fiul Său în lumea să judece lumea, ci să să mântuiască lumea printr-Însul.
18. Cel ce crede într-Însul nu să judecă, iară cel ce nu crede, iată, s-au judecat, că nu |
195v crede în numele Unuia-Născut, Fiiului lui Dumnezeu.
19. Iară aceasta este judecata, *că lumină au venit în lume și au iubit oamenii mai vârtos
întunerecul decât lumina, că era faptele lor rele. *Sus 1, 9.
20. Că tot cel ce lucră rău urește Lumina și nu vine la lumină, ca să nu să vădească
lucrările lui.
21. Iară cel ce face adevărul vine la lumină, să să vădească faptele lui, că într-
Dumnezeu s-au făcut”.
- Sfârșit marți. Joi Lum. Zac. 11.* Zac. 11.
22. După aceste au venit Isus și ucenicii Lui în pământul Iudei și acolo Să zăbovea cu
ei *și boteza. *Jos 4, 1.
23. Și era și Ioan botezând în Ennon, lângă Salim, că ape multe era acolo și venea și să
boteza.
24. Că încă nu să aruncase Ioan în temniță.
25. Și s-au făcut întrebare dintre ucenicii lui Ioan cu jidovii de curățenie.
26. Și au venit la Ioan și au zis lui: „Ravvi, Cel ce era cu tine de ceea parte de Iordan,
*Căruie tu mărturie ai dat, iată, aici botează și toți vin la El”. *Sus 1, 19.
27. Răspuns-au Ioan și au zis: „Nu poate omul lua ceva, de nu-i va fi dat din ceriu.
- 196r 28. Voi înșivă mărturișiți de mine, | | *că am zis: «Nu sânt eu Hristos, ci că sânt tremis
înaintea Lui». *Sus 1, 20.
29. Cel ce are mireasă mire ieste. Iară priiatinul mirelui, cel ce stă și-l aude, cu bucurie
să bucură pentru glasul mirelui. Deci, această bucurie a mea s-au plinit.
30. Acela trebuie să crească, iară eu a mă micșora.
31. Cel ce au venit de sus preste toți ieste. Cel ce e de pre pământ de pre pământ este
și de pre pământ grăiește. Cel ce din ceriu au venit preste toate este.
32. Și ce au văzut și au auzit, aceasta mărturiseaște. Și mărturiia Lui nime nu o priimește.
33. Cel ce I-au luat mărturiia Lui I-au sâmnat, *că Dumnezeu adevărat este. *Râm. 3, 4.

Sfârșit sâmb.

34. Că pre carele au tremis Dumnezeu cuvintele lui Dumnezeu grăiește, că nu cu măsura
dă Dumnezeu Duhul.
35. Tatăl iubește pre Fiul și toate le-au dat în mâna Lui.
36. Cel ce crede în Fiul are viața de veci; iară cine nu crede în Fiul nu va vedea viața, |
1 Ioan 5, 10.
- ci mânia lui Dumnezeu rămâne spre el”. |

196v

Cap 4

*Isus cu muiarea samarineanca vorbeaște de apa cea vie și de a să închina lui Dumnezeu cu
Duhul, arătându-Să El a fi Measia cel făgăduit. Și ucenicilor zice că are bucată carea ei nu știu,
adecă ascultarea Tatălui. De săceriș și săcerătoriu și cel sămânătoriu. Mulți din samarineani
cred într-Însul. Fiiul crăișului vindecă.*

1. i, cunosând Isus că au auzit fariseii că Isus mai mulți ucenici are și *botează
decât Ioan, *Sus 1, 22.
2. (Însă Isus nu boteza, ci ucenicii Lui),
3. Au lăsat Iudeea și S-au dus iar în Galileea.
4. Și trebuia să treacă prin Samaria.

Dumcă 5 după Paști. Zac. 12.

Zac. 12.

5. Și au venit în cetatea Samariei, carea să zice Sihar, aproape de moșiia *carea au dat
Iacov lui Iosif, fiiului său. *Fac. 33, 19 și 48, 22.
6. Și era acolo puțul lui Iacov. Iară Isus, ostenit de cale, ședea așa pre puț. Ceasul era
Iosue 24, 32.
ca al șaselea.

7. Venit-au o muiare din Samaria să scoată apă. Zis-au ei Isus: „Dă-m să beau!”

8. (Iară ucenicii Lui să dusease în cetate să || cumpere bucate).

197r

9. Și au zis Lui muiarea aceea samarineanca: „Cum Tu, jidov fiind, cei de la mine să beai, carea sânt muiare samarineancă? Că nu să împreună jidovii cu samarineanii”.

10. Răspuns-au Isus și au zis ei: „De ai ști darul lui Dumnezeu și Cine e Cel ce zice ție: «Dă-M să beau», tu doară ai fi cerut de la El și Ț-ar fi dat apă vie”.

11. Zis-au Lui muiarea: „Doamne, nici ai cu ce scoate, și puțul e adânc. De unde, dară, ai apă vie?”

12. Au doară Tu mai mare ești decât tatăl nostru, Iacov, care ne-au dat puțul, și el dintr-însul au beut și fiii lui și dobitoacele lui?”

13. Răspuns-au Isus și au zis ei: „Tot cel ce bea din apa aceasta iarăș va însăta. Iară cel ce va bea din apa carea Eu voi da lui nu va însăta în veaci,

14. Ci apa carea Eu voi dai lui va fi în |tr-însul săriind izvor de apă de veaci”.

197v

15. Zis-au cătră El muiarea: „Doamne, dă-mi această apă, să nu însătez, nici să viu aici a scoate”.

16. Zis-au ei Isus: „Mergi, cheamă bărbatul tău și vino aici”.

17. Răspuns-au muiarea și au zis: „N-am bărbat”. Zis-au ei Isus: „Bine ai zis că «n-am bărbat»,

18. Că cinci bărbați ai avut. Și acesta care-l ai nu-i al tău bărbat. Aceasta adevărat ai zis”.

19. Zis-au lui muiarea: „Doamne, văz că proroc ești.

*2 Leage 12, 5.

20. Părinții noștri în muntele acesta s-au închinat și voi ziceți *că în Ierusalim iaste locul unde trebuie a să ruga”.

21. Zis-au ei Isus: „Muiare, creade Mie că vine ceasul când nice în muntele acesta, nici în Ierusalim vă veți închina Tatălui.

*4 Împăr. 17, 41.

22. Voi *vă închinați Celui ce nu știți. Noi ne închinăm Celui ce știm, că mântuirea din jidovi iaste.

23. Ci vine ceasul, și acum iaste, când închinătorii cei adevărați să vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul. Că || și Tatăl pre unii ca aceia caută, carii să să închine Lui.

198r

*1 Corith. 3, 17.

24. *Duh e Dumnezeu, și cei ce să închină Lui trebuie să să închine cu duhul și cu adevărul”.

25. Zis-au Lui muiarea: „Știu că Mesia vine (ce Să zice Hristos), deci, când va veni El, ne va vesti toate”.

26. Zis-au ei Isus: „Eu sânt, Carele grăiesc cu tine”.

27. Și numaidacă au venit ucenicii Lui și să mira că cu muiarea grăia. Însă nime I-au zis: „Ce cauți?” au „Ce vorbești cu ea?”

28. Și au lăsat vadra sa muiarea și s-au dus în cetate și au zis oamenilor acelora:

29. „Veniți și vedeți omul cel ce mi-au spus toate ceale ce am făcut. Au doară acesta iaste Hristos?”

30. Și au ieșit din cetate și vinea la El.

- 198v 31. Într-aceaea Îl ruga ucenicii, zicând: | „Ravi, mîncă!”
 32. Iară El au zis lor: „Eu am bucată a mîncă, carea voi nu știți”.
 33. Și zicea ucenicii întru sineș: „Au doară cineva l-au adus a mîncă?”
 34. Zis-au lor Isus: „Bucata Mea iaste să fac voia Celui ce M-a tremis ca să plinesc lucrul Lui.
 35. Au nu voi ziceți că încă patru luni sânt și săcerișul vine? Iată, zic voao, rădicați ochii voștri și vedeți țarinele, *că sânt albe de seceriș. *Math. 9, 37.
 36. Și cel ce seaceră plată ia și adună rod spre viața de veaci ca și cel ce samână; Luca 10, 2.
 împreună să să bucure și cel ce seaceră.
 37. Că întru aceasta e cuvântul adevărat. Că altul e cel ce samână și altul cel ce seaceră.
 38. Eu v-am trimis a săcera, în carea nu v-ați ostenit. Alții s-au ostenit, și voi întru ostenealele lor ați întrat”.
- 199r 39. Iară din cetatea aceea mulți au crezut | | într-Însul din samarineani, pentru cuvântul
 muierii ce mărturisiia: „Încă mi-au zis toate ceale ce am făcut”.
 40. Deci venind la El samarineanii, L-au rugat să rămâie acolo. Și au rămas acolo doao zile.
 41. Și cu mult mai mulți au crezut într-Însul pentru cuvântul Lui,
 42. Și muierii zicea că: „Acum nu pentru graiul tău creadem, că înșine am auzit și știm
 că Acesta e adevărat Mântuitorul lumii”.

Sfârșit duminică.

43. Iară după doao zile au ieșit de acolo și S-au dus în Galileea. *Math. 13, 37.
 44. *Că însuș Isus au mărturisit că prorocul în moșia sa cinste nu are. Marc. 6, 4.
 45. *Și, venind în Galileea, L-au priimit galileianii, văzând toate ceale ce făcuse în *Math. 4, 12.
 Ierusalim în zioa praznicului, că și ei venisă la zioo praznicului. Marc. 1, 14.
 Luca 4, 14.

Luni 3. Zac. 13. |

Zac. 13.

- 199v 46. Și au venit iară în Cana Galileii, de au făcut apa vin. Și era un crăișor, a căruia fiu
 bolnăvea în Capernaom.
 47. Acesta, auzind că Isus vine din Iudeea în Galileea, s-au dus la El și-L ruga să Să Sus 2, 9.
 pogoară și să vindece fiul lui, că începea a muri.
 48. Și au zis Isus cătră el: „De nu veți vedea seamne și minuni, nu creadeți”.
 49. Zis-au cătră El crăișorul: „Doamne, pogoară mai nainte de ce va muri fiul meu”.
 50. Zis-au lui Isus: „Mergi, fiul tău e viu”. Crezut-au omul cuvântului ce i-au zis Isus și
 să ducea.
 51. Și, iată, el pogorându-să, slujile l-au întâmpinat și i-au vestit, zicând că fiul lui e
 sănătos.
 52. Și întreba ceasul de la ei, în care i-au fost mai bine. Și au zis lui că ieri, în ceasul al
 șeptelea l-au lăsat frigurile.
 53. Și au cunoscut tatăl că acel ceas era în care i-au zis Isus: „Fiul tău e viu”. Și au crezut
 el și casa lui toată. | |
- 200r 54. Acesta iară al doilea sămn au făcut Isus, viind din Iudeea în Galileea.

Sfârșit luni.

Cap 5

Isus la scăldătoare tămăduiaște bolnavul cel de treizeci și opt de ani slăbănog; poruncește, sâmbăta, a-ș lua patul. Jidovilor ce hulea aceaste răspunde că toate ale Sale împreună cu Tatăl lucrează și morții scoală; și a fi judecătoriu de la El rânduie tuturor, de Carele și Ioan și lucrurile sale și Tatăl încă și însuși Moisi mărturiseaște.

Dumcă 4 Slăbănog. Zac. 14.

Zac. 14.

1. upă aceastea era praznicul jidovilor și S-au suit Isus în Ierusalim.
 2. Și iaste în Ierusalim o scăldătoare, carea să numeaște ovreiaște Vithezda, Preoți 23, 4, 5.
 cinci foișoare având. 2 Leage 16, 1.
 3. Întru aceastea zăcea mulțime mare de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. |

4. Că îngerul Domnului să pogorea la vreme în scăldătoare și să mișca apa. Și carele 200v
 întâi să pogorâse în scăldătoare după mișcarea apei să tămăduia, ori de ce era cuprins.

5. Și era un om acolo, de 38 de ani bolnav.

6. Acesta, văzându-l Isus zăcând și cunoscând că de multă vreme zăcusă, i-au zis: „Vrei să fii sănătos?”

7. Răspuns-au Lui slăbănogul: „Doamne, om n-am ca, deaca să va turbura apa, să mă arunce în scăldătoare. Și când viu eu, altul mai nainte de mine să pogoară”.

8. Zis-au lui Isus: „Scoală, ia-ți patul tău și umblă!”

9. Și numaidecât s-au tămăduit omul și au luat patul său și umbla. Și era zioa aceea sâmbăta.

*Ieșir. 20, 11.
 Ierem 17, 24.

10. Deci zicea jidovii celui ce să tămăduisă: *„Sâmbătă iaste, nu ți-e slobod a lua patul”.

11. Răspuns-au lor: „Cel ce m-au tămăduit, Acela mi-au zis: «Ia patul tău și umblă!»” ||

12. Și l-au întrebat: „Cine-i omul acela ce ți-au zis: «Ia patul tău și umblă?»”

13. Iară cel ce să tămăduisă nu știa cine-i. Că Isus să abătusă din gloata ce era într-acel loc.

14. După aceea l-au aflat Isus în besearică și i-au zis: „Iată, te-ai făcut sănătos. De-acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți să întâmple ceva mai rău”.

15. Dusu-s-au acel om și au vestit jidovilor că Isus e Cel ce l-au făcut sănătos.

Sfășit dumcă.

16. Pentru aceea goniia jidovii pre Isus, căci făcea acestea sâmbăta.

Zac. 15.

Mercuri 2. Zac. 15.

17. Iară Isus au răspuns lor: „Tatăl Mieu până acum lucrează; și Eu lucru”.

18. Deci pentru aceea mai vârtos Îl căuta jidovii să-L omoară, că nu numai dezlega sâmbăta, ci și Tatăl Său zicea pre Dumnezeu, aseamenea făcându-Să lui Dumnezeu. Răspuns-au drept aceea Isus și au zis lor: |

19. „Amin, amin zic voao, nu poate Fiiul face din Sine ceva fără ce va vedea pre Tatăl 201v
 făcând. Că oricare va face El, acestea și Fiiul așijderea face.

20. Că Tatăl iubeaște pre Fiiul și toate arată Lui, care El face. Și mai mari de acestea va arăta Lui lucruri, ca voi să vă mirați,

21. Că precum Tatăl deștaptă morții și-i învie, așa și Fiiul, pre carii vrea îi învie.

22. Că Tatăl pre nime nu judecă, ci toată judecata l-au dat Fiiului,

23. Ca toți să cinstească pre Fiiul, precum cinstesc pre Tatăl. Cine nu cinsteaște pre Fiiul nu cinsteaște pre Tatăl, Cel ce l-au trimis.

Zac. 16.

Joi 2. Dumcă aceasta 8 la morți. Zac. 16.

24. Amin, amin, zic voao că cel ce aude cuvântul Mieu și creade Celui ce m-au trimis, are viață de veaci și la judecată nu vine, ci au trecut din moarte în viață.

Sfârșit miercuri. ||

25. Amin, amin zic voao că vine ceasul și acum iaste, când morții vor auzi glasul Fiiului 202r
 lui Dumnezeu și carii vor auzi vor fi vii,

26. Că precum Tatăl are viață întru Sine, așa au dat și Fiiului, să aibă viață întru Sine.

27. Și puteare au dat Lui și judecată să facă, că Fiiul Omenesc iaste.

28. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în carele toți cei din mormânturi vor auzi glasul Fiiului lui Dumnezeu,

*Math. 25, 46.

29. *Și vor merge cei ce au făcut bine întru învierea vieții, iară cei ce au făcut rău, întru învierea judecății.

30. Nu pociu Eu de la Mine însumi face ceva.

Zac. 17.

Vineri 2. Zac. 17.

Precum auz, judec, și judecata Mea dreaptă iaste, că nu caut voia Mea, ci voia Celuia ce m-au trimis.

Sfârșit joi și a morților.

- 202v 31. De mărturisesc Eu pentru Mine, mărturiia Mea nu-i adevărată. |
 32. *Altul iaste care mărturiseaște de Mine și știu că adevărată e mărturiia carea mărturiseaște de Mine. *Math. 3, 17. Sus 1, 15.
 33. Voi ați tremis la Ioan și au mărturisit de adevăr.
 34. Iară Eu nu de la om iau mărturie, ci aceastea zic ca voi să vă mântuiți.
 35. El era candelă arzând și luminând, iară voi ați vrut până la un ceas a sălta în lumina lui.
 36. Iară Eu am mărturie mai mare decât Ioan că lucrurile care Mi-au dat Tatăl să le plinesc, acealea lucruri care Eu fac, mărturisesc de Mine că Tatăl M-au tremis.
 37. Și Cel ce M-au tremis, Tatăl, *Acela au mărturisit de Mine. Nici glasul Lui ați auzit cândva, **nici fața Lui ați văzut. *Math. 3, 17 și 17, 5.
 38. Și cuvântul Lui nu-l aveți în voi rămâind, că pre Cel ce El au tremis, Acestuia voi nu credeți. **2 Leage 4, 12.
 39. Cercetați scripturile, că voao vi să pare a avea într-însăle viața de veaci și acealea sânt care mărturisesc de Mine. ||
 203r 40. Și nu voiți a veni la Mine ca viața să aveți.
 41. Slavă de la oameni nu iau,
 42. Ci v-am cunoscut că dragostea lui Dumnezeu nu aveți în voi.
 43. Eu am venit în numele Tatălui Mieui și nu mă priimiți; de va veni altul în numele Său, pre acela veți priimi.
 44. Cum puteți voi creade, carii unul de la altul luați slavă, și slava carea de la sânghur Dumnezeu iaste nu o căutați?
 45. Să nu vă paie că Eu vă voi pârî la Tatăl. Iaste cine vă părăște, Moisi, în carele voi nădăjduiți.
 46. Că, de ați creade lui Moisi, ați creade doară și Mie, *că acela de Mine au scris. *Face. 3, 15 și
 47. Iară de nu credeți scripturilor lui, cum veți creade cuvintelor Meale?" 22, 18 și 49, 10. 2 Leage 18, 15.

Cap 6

- 203v *Cu cinci pâni și cu doi pești satură cinci mii de oameni. Fuge, vrând a-L face împărat. Pre mare, cătră ucenicii, ce să turbura de vânt, umblă. De pânea cea cerească învață și că El e pânea vieții, | și trupul Lui bucată carea trebuie a o mânca, și sângele Lui beutură carea trebuie a bea. Niște ucenici, smintindu-să de cuvintele Lui, Îl părăsesc, iară apostolii cu El rămân, însă dintre carii unul zice că-i diavol.*

- 1 **D**upă aceste s-au dus Isus de ceea parte de Marea Galileii, care-i a Tiveriadii. Mth. 14, 13.
 2. Și mergea după El mulțime mare, că vedea seamnele ce făcea cu cei bolnavi. Mar. 6, 32. Luc. 9, 10.

Sfârșit vineri.

3. Și S-au suit în munte Isus și acolo ședea cu ucenicii Săi.
4. Și era aproape Paștile, praznicul jidovilor.

Zac. 18.

Mier. 5. Zac. 18.

5. Deci rădicându Isus ochii și, văzând că mulțime mare au venit la El, au zis cătră Filip: „De unde vom cumpăra pâni să mânce aceste?”

6. Iară aceasta zicea ispitindu-l, că El știa ce era să facă.

7. Răspuns-au Lui Filip: „De doao sute de dinari pâni nu le ajunge, ca fieștecare puțin ceva să ia”.

8. Zis-au Lui unul din ucenicii Lui, Andrei, fratele lui Simon Petru:

9. „Ieste un fecior aici, carele are cinci pâni de orz și doi pești. Ci aceste ce sânt între atâția?”

10. Și au zis Isus: „Faceți oamenii să șază!” Și era iarbă multă într-acel loc. Și au șezut bărbați, cu numărul ca la cinci mii. ||

11. Și au luat Isus pânila și, mulțămind, au împărțit celor ce ședea. Așijderea și din pești, 204r
cât vrea.

12. Și, deacă s-au săturat, au zis ucenicilor Săi: „Culegeți cele ce au prisosit, fărămiturile, să nu piară”.

13. Și au cules și au umplut doaosprăzece coșnițe de fărămituri din cele cinci pâni de orz, carele au prisosit celor ce mâncase.

Zac. 19.

Sâmb. 2. Zac. 19.

14. Deci acei oameni, văzând sămnlul ce făcuse Isus, zicea că: „Acesta e adevărat Prorocul ce va să vie în lume!”

*Mth. 14, 23. 15. Iară Isus, cunoscând că era să vie să-L răpască și să-L facă împărat, *au fugit iarși
Mar. 6, 46. în munte, El sângur.

16. Și, fiind sară, s-au pogorât ucenicii Lui la mare.

17. Și, suindu-să în corabie, au venit de ceea parte de mare, în Capernaum. Și era întunec și nu venise la ei Isus.

18. Iară marea, suflând mare vânt, să rădica.

19. Și, vâslând ca la vro doaozeci și cinci au treizeci de stadii, au văzut pre Isus umblând pre mare și apropiindu-Să de corabie și s-au temut.

20. Iară El au zis lor: „Eu sânt, nu vă temereți!”

21. Și au vrut a-L lua în corabie. Și numaidecât corabiia au fost la pământul unde mergea. |

22. A doa zi gloata carea sta de ceea parte de mare au văzut că altă corabie nu era acolo, 204v
fără una și că nu întrase cu ucenicii Săi Isus în corabie, ci singuri ucenicii Lui să dusease.

23. Iară alte corăbii au venit de la Tiveriada, aproape de locul unde mâncase pânea, mulțumind Domnului.

24. Deci văzând gloata că Isus nu-i acolo, nici ucenicii Lui, s-au suit în corăbii și au venit în Capernaum, căutându-L.

25. Și, aflându-L de ceea parte de mare, au zis Lui: „Ravvi, când ai venit aici?”

26. Răspuns-au lor Isus și au zis: „Amin, amin zic voao, Mă căutați nu pentru că ați văzut seamnele, ci pentru că ați mâncat din pâni și v-ați săturat.

Marți 3. Zac. 20.

Zac. 20.

27. Lucrați nu hrană trecătoare, ci carea rămâne întru viața de veci, carea Fiiul Omenesc va da voao, *că pre Acesta Tatăl L-au însămnat Dumnezău”.

**Mth. 3, 17*

28. Zis-au drept aceea cătră El: „Ce vom face să lucrăm lucrurile lui Dumnezău?”

și 17, 5.

29. Răspuns-au Isus și au zis lor: „Acesta e lucrul lui Dumnezău, să credeți întru Cel ce L-au tremis El”.

Sus 1, 32.

**1 Ioan 3, 23.*

30. Și au zis Lui: „Ce sămn faci Tu, dară, să vedem și să credem Ție? Ce lucrezi? | |

205r 31. Părinții noștri au mâncat mană în pustie, precum este scris: *«Pâne din ceriu le-au dat să mănçe»”.

**Ieși. 17, 14 .*

Num. 11, 7.

32. Și au zis lor Isus: „Amin, amin zic voao, nu Moisi au dat voao pâne din ceriu, ci Tatăl Mieu vă dă pânea din ceriu, cea adevărată.

Psal. 107, 24.

Înț. 16, 20.

33. Că pâne lui Dumnezău este ceea ce s-au pogorât din ceriu și dă viață lumii”.

Sfârșit marți.

34. Și au zis cătră El: „Doamne, dă-ne pururea pânea aceasta!”

Mierc. 13. Zac. 21.

Zac. 21.

35. Iară Isus au zis lor: „Eu sânt pânea vieții. *Cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede întru Mine nu va însătoșa nici odânăoară.

**Ecli. 24, 29.*

36. Ci v-am zis voao că M-ați și văzut și n-ați crezut.

37. Tot ce-Mi dă Tatăl la Mine va veni. Și pre cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară,

38. Că M-am pogorât din ceriu nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui ce M-au tremis.

39. Iară aceasta este voia Celui ce M-au tremis, a Tatălui, ca tot ce Mi-au dat să nu pierz dintr-însul, ci să-l înviez în zioa cea mai de pre urmă.

Sfârșit mier. Gioi 3. Zac. 22.

Zac. 22.

205v 40. Iară aceasta este voia Tatălui Mieu, Celui | ce M-au tremis, ca tot cel ce vede pre Fiiul și crede întru El să aivă viața de veci și Eu îl voi învia în zioa cea mai de pre urmă”.

41. Și mumurea jidovii de El, căci zisease: „Eu sânt pâne vie, carea din ceriu M-am pogorât”.

42. Și zicea: „Au nu-i Acesta Isus, fiul lui Iosif, a Căruie noi cunoaștem pre tatăl și pre muma? Cum, dară, zice Acesta că: «Din ceriu M-am pogorât?»”

**Mth. 13, 55.*

Mar. 6, 3.

43. Și au răspuns Isus și au zis lor: „Nu murmurareți între voiși!

44. Nime nu poate veni la Mine de nu-l va trage Tatăl, Carele M-au tremis. Și Eu îl voi învia în zioa cea mai de pre urmă.

Sfârșit gioi.

45. Este scris în proroci: *«Și vor fi toți credincioși lui Dumnezău». Tot cel ce au auzit de la Tatăl și au învățat vine la Mine.

**Isai. 54, 13.*

46. *Nu că pre Tatăl L-au văzut cineva, fără Cel ce e de la Dumnezău. Acesta au văzut pre Tatăl.

**Mth. 11, 27.*

47. Amin, amin zic voao, cel ce crede întru Mine are viața de veci.

Vineri 3. Zac. 23.

Zac. 23.

48. Eu sânt pânea vieții.

49. *Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.

**Ieși. 16, 13.*

50. Aceasta e pâinea ce să pogoară din ceriu, ca cel ce va mânca dintr-însa să nu moară. ||

51. Eu sânt pâinea cea vie, care M-am pogorât din ceriu.

206r

52. Cine va mânca din pâinea aceasta viu va fi în veci. Și pâinea carea Eu voi da, trupul Meu, este pentru viața lumii”.

53. Deci să priciia jidovii între sineși, zicând: „Cum poate da Acesta noao trupul Său a-l mânca?”

54. Și au zis lor Isus: „Amin, amin zic voao, de nu veți mânca trupul Fiiului Omenesc și de nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață întru voi.

55. Cel ce mîncă trupul Mieiu și bea sângele Meu are viața de veci și Eu îl voi învia în zioa cea mai de pre urmă.

*1 Cor 11, 27. 56. *Că trupul Meu adevărat este mâncare și sângele Meu adevărat este beutură.

Zac. 24.

Luni 4. Zac. 24.

57. Cel ce mîncă trupul Meu și bea sângele Meu întru Mine petrece și Eu întru el.

58. Precum M-au tremis Cel viu, Tatăl, și Eu sânt viu pentru Tatăl. Și Cel ce Mă mîncă pre Mine, și acela va fi viu pentru Mine.

59. Aceasta este pâne carea s-au pogorât din ceriu, nu precum au mîncat părinții voștri mana și au murit. Cel ce mîncă pâinea aceasta viu va fi în veci”. |

60. Aceste au zis în sinagoga, învățând în Capernaum.

206v

61. Deci mulți din ucenicii Lui, auzind, au zis: „Greu e cuvântul acesta și cine-l poate auzi pre el?”

62. Și, știind Isus întru Sineș că murmură de aceasta ucenicii Lui, au zis lor: „Aceasta vă smintește?”

*Sus 3, 13. 63. Dară de veți vedea *pre Fiiul Omenesc suindu-Să unde era mai nainte?

64. Duhul e cel ce înviază; trupul nu folosește cevaș. Cuvintele care Eu am grăit voao duh și viață sânt.

65. Ci sânt unii dintre voi carii nu cred”. Că știia din început Isus carii ar fi necrezând și carele era să-L vînză.

66. Și zicea: „Pentru aceea v-am spus că nime nu poate veni la Mine de nu i să va da de la Tatăl Meu”.

67. Dintr-aceasta mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umbla cu El.

68. Și au zis Isus cătră cei doisprăzece: „Au doară și voi vreați a vă duce?”

69. Și au răspuns Lui Simon Petru: „Doamne, la cine ne vom duce? Cuvintele vieții de veci ai.

*Mth. 16, 16. 70. *Și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu”.

Mar. 8, 29.

Luc. 9, 8.

Sfârșit luni. ||

71. Răspuns-au lor Isus: „Au nu Eu v-am ales pre voi doisprăzece, și dintre voi unul e diavol?”

207r

72. Și zicea pre Iuda a lui Simon Iscarioteanul, că acesta era să-L vînză, fiind unul din cei doisprăzece.

Cap 7

La praznicul corturilor, ca în taină suindu-Să, învinge cu învățătura Sa pre jidovi, că nedrept L-ar fi hulit pentru ce au vindecat omul sâmbăta. Pre cei însătați la Sine-i cheamă și de El gloata în multe chipuri grăiește. Slujitorii cei trimiși a-L prinde, auzind propoveduirea Lui, Îl laudă. Ci și Nicodim, mântuindu-L, rău aude de la arhierii și farisei.

Zac. 25.

Marți 4. Zac. 25.

1. ară după aceste umbla Isus prin Galileia, că nu vrea a umbla prin Iudeia, că-L căuta jidovii să-L omoară.

*Preoți 23, 34.

2. Și era aproape praznicul jidovilor, *întinderea corturilor.

3. Și au zis cătră El frații Lui: „Treci de aici și mergi în Ierusalim, ca și ucenicii Tăi să vază lucrurile Tale care faci.

4. Că nime face ceva în taină și caută însuși a fi la arătare. De faci aceste, arată-Te pre Tine însuși lumii”. |

- 207v 5. Că nici frații Lui credea într-Însul.
 6. Și au zis lor Isus: „Vreamea Mea încă n-au sosit, iară vremea voastră puru rea e gata.
 7. Nu poate lumea urî pre voi, iară pre Mine Mă urește, că Eu mărturisesc de ea, că faptele ei rele sânt.
 8. Voi vă suiți la acel praznic, iară Eu nu Mă sui la praznicul acela, că vremea Mea încă nu s-au plinit”.
 9. Aceste zicând, El au rămas în Galileia.
 10. Iară deacă s-au suit frații Lui, atunci și El S-au suit la praznic, nu în arătare, ci ca în taină.
 11. Iară jidovii Îl căuta în zioa praznicului și zicea: „Unde-i Acela?”
 12. Și murmurare multă era în gloată de El. Că unii zicea că-i bun, iară alții zicea: „Nu, ci înșală gloatele”.
 13. Însă nime la arătare grăia de El, pentru frica jidovilor.
 14. Iar înjumătățindu-să praznicul, S-au suit Isus în besoarecă și învăța.
 15. Și să mira jidovii, zicând: „Cum știe Acesta carte, neînvățând?”
- 208r 16. Răspuns-au lor Isus și au zis: „Învățătura || Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-au trimis.
 17. De va vrea cineva a face voia Lui, va cunoaște din învățatură de este din Dumnezeu au Eu de la Mine grăiesc.
 18. Cel ce grăiește de la sineși slava sa caută. Iară Cel ce caută slava Celui ce L-au trimis, Acesta adevărat este și nedreptate în El nu este.
 19. *Au nu Moisi v-au dat legea și nime dintre voi face legea? *Ieși 24, 3.
 20. *Ce Mă căutați să Mă omorâți?” Răspuns-au gloata și au zis: „Drac ai. Cine Te caută să Te omoară?” *Sus 5, 40.
 21. Răspuns-au Isus și au zis lor: „Un lucru am făcut și toți vă mirați.
 22. Pentru aceea *Moisi v-au dat tăierea împrejur (nu că din Moisi iaste, **ci de la părinți) și sâmbăta tăiați împrejur omul. *Preoți 12, 3.
 23. De ia omul tăierea împrejur sâmbăta, ca să nu să strice legea lui Moise, pre Mine vă mâniiați, căci tot omul sănătos l-am făcut sâmbăta? ** Facer. 17, 10.
 24. *Nu judecareți după față, ci dreaptă judecată judecați”. | *2 Leage 1, 17.
- 208v 25. Și zicea unii din Ierusalim: „Au nu Acesta iaste pre Carele caută să-L omoară?
 26. Și, iată, la arătare grăiaște și nimica nu-i zic. Au doară adevărat au cunoscut căpeteniile că Acesta iaste Hristos?
 27. Ci pre Acesta Îl știm de unde iaste. Iară Hristos, când va veni, nime ști de unde iaste”.
 28. Și striga Isus în besearică, învățând și zicând: „Și pre Mine Mă știți și de unde sânt știți! Și de la Mine n-am venit, ci iaste adevărat Cel ce M-au trimis, pre Carele voi nu știți.
 29. Eu Îl știu, că de la El sânt și El M-au trimis”.
 30. Și-L căuta să-L prinză, și nime n-au pus pre El mânil, că încă nu venisă ceasul Lui.

Sfârșit mercuri.

31. Iar din gloată mulți au crezut într-Însul și zicea: „Hristos, când va veni, au doară mai multe seamne va face decât carele au făcut Acesta?”
 32. Auzit-au fariseii gloata murmurând de El aceastea și au tremis căpeteniile și fariseii slujitori să-L prinză. ||
- 209r 33. Și au zis lor Isus: „Încă puțină vreme sânt cu voi și merg la Cel ce M-au trimis.
 34. *Căuta-Mă-veți și nu Mă veți afla. Și unde sânt Eu, voi nu puteți veni”. *Jos. 13, 33.
 35. Și au zis jidovii între sineși: „Unde va să meargă Acesta, ca să nu-L aflăm? Au doară la cei răsipiți între limbi va să meargă și să înveațe limbile?
 36. Ce cuvânt e acesta care au zis: «Căuta-Mă-veți și nu Mă veți afla» și «Unde sânt Eu, voi nu puteți veni?»”

Duminecă a 50. Zaceal 27.

Zac. 27.

37. Iară în zioa cea mai de pre urmă, *cea mare a praznicului, sta Isus și striga, zicând: *Preoți 23, 27.
 „De însătează cineva, vie la Mine și beaie!
 38. *Cel ce creade întru Mine, precum zice scriptura, râuri din pântecele lui vor curge de apă vie”. *2 Leage 18, 15.
 39. Iară aceasta au zis de Duhul Care era să-L priimească cei ce credea într-Însul. Că Ioil. 2, 28.
 încă nu era Duhul dat, că Isus încă nu era proslăvit. | Fapt. 2, 17.

40. Deci dintr-aceaea gloată auzind aceaste a Lui cuvinte, zicea: „Acesta iaste adevărat proroc” 209v

41. Alții zicea: „Acesta iaste Hristos”. Iar unii zicea: „Au doară din Galileea vine Hristos?”

*Mihei 5, 2. 42. *Au nu scriptura zice că din sămânța lui David și din coșteiu Vithleemului, unde era
Math. 2, 6. David, vine Hristos?”

43. Deci împărăcheare s-au făcut în gloată pentru El.

44. Iar unii dintr-înșii vrea a-L prinde, ci nime n-au pus pre El mânille.

45. Și au venit slujitorii la arhieriei și la farisei și le-au zis aceia: „Căci nu L-ați adus?”

46. Răspuns-au slujitorii: „Nici odânioară au grăit așa om ca acest om”.

47. Și au răspuns lor fariseii: „Au doară și voi v-ați înșelat?”

48. Au doară din căpetenii careva au crezut într-Însul, au din farisei?

49. Ci gloata aceasta, carea nu ști leagea, blăstămați sânt”. ||

*Sus 3, 2. 50. Zis-au Nicodim cătră ei, *cel ce au venit la El noaptea, care era unul dintr-înșii: 210r

*2 Leage 17, 8 și 19, 15. 51. „Au doară leagea noastră judecă pre om de nu va auzi întâi de la el *și va cunoaște ce să facă?”

52. Răspuns-au și au zis lui: „Au doară și tu galileean ești? Cercetează scripturile și vezi că din Galileea proroc nu s-au sculat”.

53. Și s-au întors fieștecarele la casa sa.

Treci Duminecă 50.

Cap 8

Muiarea cea aflată în preacurvie, scriind pre pământ, o dezleagă. Zice-Să pre Sine Lumina lumii și că fariseii în păcatul său vor muri. Și care sânt adevărat ucenicii Lui și carii a sluji au sloboz. Zice că aceia nici din Dumnezeu, nici din Avraam, ci din tatăl diavolul sânt, carii celui ce zice adevărul nu cred. Hulitorilor zice că El drac nu are, ci cinsteaște pre Tatăl, și mai nainte de a fi Avraam, El iaste. Și vrând a-L ucide cu pietri, luându-Să din vederea lor, iase din beseaică.

1. ară Isus S-au dus în Muntele Maslinilor. |

2. Și de dimineață iară au venit în beseaică și tot norodul au venit la El; și, 210v
șezând, învăța.

Zac. 28.

Septemvrie 11. Zac. 28.

3. Iară cărturarii și fariseii aduc o muiare priinsă în precurvie și o au pus în mijloc.

4. Și au zis Lui: „Învățătoriu, această muiare acum s-au prins în preacurvie,

*Preoți 20, 10. 5. *Iară în leage Moisi ne-au poruncit pre unile ca aceaste a le ucide cu pietri. Tu, dară, ce zici?”

6. Iară aceasta zicea ispitindu-L, ca să-L poată vinovăți. Iară Isus, plecându-Să jos, scriia cu deajetul pre pământ.

2 Leage 17, 7. 7. Și, neîncetând a-L întreba, S-au rădicat și le-au zis: „Care e fără păcat între voi întâiu arunce piatră spre ea”.

8. Și, iarăși plecându-Să, scriia pre pământ.

9. Iară auzind, unul după altul ieșiia, începând de la cei bătrâni. Și au rămas sângur Isus și muiarea în mijloc stând.

10. Și, rădicându-Să Isus, au zis ei: „Muiare, unde sânt cei ce te pârea? Nime nu te-au osândit?” ||

11. Carea au zis: „Nime, Doamne”. Iar Isus au zis: „Nici Eu te osândesc. Mergi, și de 211r
acum nu mai greși!”

Zac. 29.

Sfârșit sfintului. Cetire duminică a 8. Joi 4. Zac. 29.

*1 Ioan 1, 5. 12. Și iară au grăit lor Isus, zicând: *„Eu sânt Lumina lumii. Cel ce vine după Mine nu umblă întru întunearec, ci va avea lumina vieții”.

Sfârșit duminică 20.

13. Și au zis Lui fariseii: „Tu mărturisești de Tine însuși. Mărturiia Ta nu e adevărată”.

14. Răspuns-au Isus și au zis lor: „Deși mărturisesc Eu de Mine însumi, adevărată e mărturiia Mea, că știu de unde viu și unde merg. Iară voi nu știți de unde viu și unde merg.

15. Voi după trup judecați. Eu nu judec pre cineva.

16. Și de judec Eu, judecata Mea dreaptă iaste, că sângur nu sânt, ci Eu și Cel ce M-au trimis, Tatăl”.

211v 17. Și în leagea voastră scris iaste *că a doi oameni mărturiia adevărată iaste.

*2 Leage 17, 6

18. Eu sânt Cel ce mărturisesc de Mine însumi. Și mărturiseaște de Mine Cel ce M-au trimis, Tatăl”.

și 19, 15.

Math. 18, 26.

19. Și zicea Lui: „Unde e Tatăl Tău?” Răspuns-au Isus: „Nici pre Mine nu cunoașteți, nici pre Tatăl Mieiu. De M-ați cunoaște pre Mine, doară și pre Tatăl Mieiu ați cunoaște”.

1 Cor. 13, 1.

Ovrei 10, 28.

20. Aceaste cuvinte au grăit Isus în vistierie, învățând în besearică. Și nime nu L-au prins, că încă nu venisă ceasul Lui.

Sfârșit joi. Vineri 4. Zac. 30.

Zac. 30.

21. Și iară au zis lor Isus: „Eu merg și Mă veți căuta și în păcatul vostru veți muri. Unde Eu merg, voi nu puteți veni”.

22. Zicea, dară, jidovii: „Au doară să va omori pre Sine însuși, că au zis: «Unde Eu merg, voi nu puteți veni?»”

23. Și zicea lor: „Voi de jos sânteți, Eu de sus sânt. Voi din lumea aceasta sânteți, Eu nu sânt din lume. ||

212r 24. Drept aceea am zis voao că veți muri în păcatele voastre. Că de nu veți crede că Eu sânt, veți muri în păcatul vostru”.

25. Și zicea Lui: „Tu cine ești?” Zis-au lor Isus: „Începutul, care și grăiesc voao.

26. Multe am de voi a grăi și a judeca, ci Cel ce M-au trimis *drept iaste. Și Eu ceale ce am auzit de la El, aceastea grăiesc în lume”.

*Râml. 3, 4.

27. Și n-au cunoscut că Tatăl Lui zicea pre Dumnezeu.

28. Și au zis lor Isus: „Când veți înălța pre Fiiul Omenesc, atunci veți cunoaște că Eu sânt, și de la Mine însumi nimică nu fac, ci precum M-au învățat Tatăl, aceastea grăiesc.

29. Și Cel ce M-au trimis cu Mine iaste și nu M-au lăsat sângur. Că Eu ceale ce plac Lui fac pururea”.

30. Aceastea El grăind, mulți au crezut într-Însul.

Sfârșit vineri și sâmb. Sâmb. 9. Zac. 31.

Zac. 31.

31. Și zicea Isus către jidovii cei ce au crezut Lui: | „De veți rămânea voi întru cuvântul 212v
Mieu, adevărat ucenicii Mieii veți fi,

32. Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va slobozi”.

33. Răspuns-au Lui: „Sămânța lui Avraam sântem și nimăru n-am slujit nici odinioară.
Cum zici Tu: «Slobozi veți fi?»”

*Râm. 6, 15, 16. 2 Petru 2, 19. 34. Răspuns-au lor Isus: „Amin, amin zic voao *că tot cel ce face păcatul slugă iaste
păcatului.

35. Iară sluga nu rămâne în casă în veaci, iară Fiiul rămâne în veaci.

36. Deci de vă va slobozi Fiiul, adevărat slobozi veți fi.

37. Știu că fiii lui Avraam sânteți, ce Mă căutați să Mă omorâți, că cuvântul Mieu nu
încapă întru voi.

38. Eu ce am văzut la Tată-Mieu grăiesc și voi ceale ce ați văzut la tatăl vostru
faceți”.

39. Răspuns-au și au zis Lui: „Tatăl nostru Avraam iaste”. Zis-au lor Isus: „De sânteți fiii
| | lui Avraam, faptele lui Avraam faceți. 213r

40. Iară acum Mă căutați să Mă omorâți, Omul carele v-am grăit adevărul care am auzit
de la Dumnezeu. Aceasta Avraam n-au făcut.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru”. Zis-au drept aceeași Lui: „Noi din curvie nu sântem
născuți. Un tată avem, pre Dumnezeu”.

Zac. 32.

Luni 5. Zac. 32.

42. Și au zis lor Isus: „De ar fi Dumnezeu tatăl vostru, M-ați iubi, adecă, pre Mine, că
Eu de la Dumnezeu am purces și am venit. Că nu de la Mine însumi am venit, ci El M-au
trimis.

43. Pentru ce vorba Mea nu o cunoașteți? Că nu puteți auzi cuvântul Mieu.

*1 Ioan 3, 8. 44. *Voi din tatăl diavolul sânteți și poftele tatălui vostru voiți a face. El ucigaș era din
început și întru adevăr n-au stătut, că nu iaste adevăr într-însul. Când grăiaște minciună,
dintru ale sale grăiaște, că mincinos iaste și tatăl minciunii. |

45. Iară Eu deacă vă spui adevărul, nu creadeți Mie. 213v

46. Cine dintre voi Mă va vâdi de păcat? De vă spui adevărul, căci nu creadeți Mie?

*1 Ioan 4, 6. 47. *Cel ce e din Dumnezeu cuvintele lui Dumnezeu aude. Pentru aceea voi nu auziți,
că din Dumnezeu nu sânteți”.

48. Răspuns-au drept aceeași jidovii și au zis Lui: „Au nu bine zicem noi că samarinean
ești Tu și ai drac?”

49. Răspuns-au Isus: „Eu drac nu am, ci cinstesc pre Tatăl Mieu și voi M-ați necinstit.

50. Iară Eu nu caut slava Mea; iaste cine să caute și să judece.

Zac. 33.

Marți. 5. Zac. 33.

51. Amin, amin zic voao, de va ținea cineva cuvântul Mieu, nu va vedea moartea în
veaci”.

Sfârșit luni.

52. Zis-au drept aceeași jidovii: „Acum am cunoscut că drac ai. Avraam au murit
și prorocii; și Tu zici: «De va ținea cineva cuvântul Mieu, nu va gusta moartea în
veac». | |

53. Au doară Tu mai mare ești decât tatăl nostru, Avraam, carele au murit? Și prorocii 214r
au murit. Cine Te faci pre Tine însuși?”

54. Răspuns-au Isus: „De Mă slăvesc Eu pre Mine însumi, slava Mea nimica iaste. Iaste
Tatăl Mieu Cel ce Mă slăvește, Carele voi ziceți că Dumnezeul vostru iaste,

55. Și nu L-ați cunoscut, iară Eu L-am cunoscut. Și, de voi zice că nu-L cunosc, voi fi
aseamenea voao, mincinos. Ci-L știu și cuvântul Lui țiu.

56. Avraam, tatăl vostru, au poftit să vază zioa Mea. Văzut-au și s-au bucurat”.

57. Și au zis jidovii către El: „Cincizăci de ani încă nu ai și pre Avraam l-ai văzut?”

58. Zis-au lor Isus: „Amin, amin zic voao, mai nainte de a fi Avraam, Eu sânt”.

59. Și au luat pietri să arunce spre El. | Iară Isus S-au ascuns și au ieșit din 214v
beserică.

Cap 9

Pre cel orb din naștere sâmbăta luminează. A căruie minuni slavă cu multe meșteșugiri să nevoiesc fariseii a o huli. Și, pentru că cel ce fusease orb pre Hristos apără, afară din sinagogă să leapădă. Ci de la Hristos învățându-să, crede și să închină Lui, Carele spre judecată a fi venit în lume pre Sine Să zice.

Dneacă 6 a Orbului. Zac. 34.

Zac. 34.

1. i, trecând Isus, au văzut un om orb din naștere.
2. Și L-au întrebat ucenicii Lui: „Ravvi, cine au păcătuit, acesta au părinții lui, de s-au născut orb?”
3. Răspuns-au Isus: „Nici acesta au păcătuit, nici părinții lui, ci ca să să arete lucrurile lui Dumnezeu întru el.
4. Eu trebuie să fac lucrurile Celui ce M-au tremis până este zio. Vine noaptea, când nime nu poate lucra.
5. Până când sânt în lume, Lumină sânt lumii”.
6. Aceste zicând, au scupit pre pământ și au făcut tină din scupit și au uns tina pre ochii lui. ||
- 215r 7. Și au zis lui: „Mergi, spală-te în scaldătoarea Siloi (ce să tâlcuiește „tremis”); și s-au dus și s-au spălat și au venit văzând.
8. Iară vecinii și cei ce-l văzuse întâi că era cerând zice: „Au nu e acesta cel ce ședea și cerea?” Alți zicea: „Că acesta este”.
9. Iară alții: „Nicidecum, ci aseamine lui este”. Iară el zicea că: „Eu sânt”.
10. Și zicea lui: „Cum s-au deșchis ție ochii?”
11. Răspuns-au: „Omul acela, ce să zice Isus, au făcut tină și au uns ochii mei și mi-au zis: «Mergi la scaldătoare Siloi și te spală». Și m-am dus și m-am spălat și văz”.
12. Și au zis lui: „Unde-i Acela?” Zis-au: „Nu știu”.
13. Adusu-l-au la farisei pre cel ce fusease orb.
14. Și era sâmbătă când au făcut Isus tină și au deșchis ochii lui.
15. Și iară l-au întrebat fariseii cum văzuse. Iară el au zis lor: „Tină mi-au pus pre ochi și m-am spălat și văz”.
16. Și zicea unii dintre fariseai: „Nu e acesta om de la Dumnezeu, carele nu păzește sâmbăta”. Iară alții zicea: „Cum poate omul păcătoș face aceste seamne?” Și era împărechere între ei. |
- 215v 17. Și au zis iară orbului: „Tu ce zici de acela ce Ț-au deșchis ochii?” Iară el au zis: „Că proroc este”.
18. Și n-au crezut jidovii de el că fusease orb și văzuse, până ce au chemat părinții celui ce văzuse.
19. Și i-au întrebat, zicând: „Acesta e fiul vostru, care voi ziceți că orb s-au născut? Cum, dară, acum vede?”
20. Răspuns-au părinții lui și au zis: „Știm că acesta este fiul nostru și cum că orb s-au născut.
21. Iară cum vede acum, nu știm, au cine i-au deșchis ochii, noi nu știm. Pre el întrebați. Vârstă are, el de sine grăiască”.
22. Aceste au zis părinții lui, că să temea de jidovi. Că să sfătuisse jidovii ca de L-ar mărturisii cineva a fi Hristos, să-l scoață din sinagogă.
23. Pentru aceea părinții lui au zis: „Că vârstă are, pre el întrebați”.
24. Și iară au chemat omul cel ce fusease orb și au zis lui: „Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că omul acesta-i păcătoș”.
25. Și au zis el lor: „De e păcătoș, nu știu. Una știu, că, fiind orb, acum văz”.
26. Și au zis lui: „Ce Ț-au făcut, cum Ț-au deșchis ochii?” ||
- 216r 27. Răspuns-au lor: „Zis-am acum voao și ați auzit. Ce vreați iarăși a auzi? Au doară și voi vreați a fi ucenicii Lui?”
28. Suduitu-l-au diript aceea și au zis: „Tu fii ucenicul Lui! Iară noi sântem ucenicii lui Moisi.
29. Noi știm că lui Moisi au grăit Dumnezeu, iar pre acesta nu-l știm de unde este”.
30. Răspuns-au acel om și au zis lor: „De aceasta e minune, că voi nu știți de unde este și au deșchis ochii mei.

31. Și știi că pre păcătoși Dumnezeu nu-i ascultă. Ci, de este cineva cinstitoriu de Dumnezeu și face voia Lui, pre acesta-l aude.

32. Din veac nu s-au auzit să fie deșchis cineva ochii orbului din naștere.

33. De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, nu putea face ceva”.

34. Răspuns-au și au zis lui: „În păcate te-ai născut tot, și tu ne înveți?” Și l-au scos afară.

35. Auzit-au Isus că l-au scos afară și, aflându-l, i-au zis: „Tu crezi în Fiul lui Dumnezeu?”

36. Răspuns-au el și au zis: „Cine e, Doamne, să crez într-Însul?” |

37. Și i-au zis lui Isus: „Și L-ai văzut! Și Cel ce grăiește cu tine, Acela este”.

216v

38. Iară el au zis: „Crez, Doamne!” Și, căzând, s-au închinat Lui.

Zac. 35.

Sfârșit dneacă. Gnoi 5. Zac. 35.

39. Și au zis Isus: „Spre judecată Eu am venit întru această lume. Ca cei ce nu văd să vază, și cei ce văd orbi să fie”.

40. Și au auzit unii dintre fariseii cari era cu El și au zis Lui: „Au doară și noi sântem orbi?”

41. Zis-au lor Isus: „De ați fi orbi, n-ați avea păcat. Iară acum ziceți: «Că vedem», păcatul vostru rămâne”.

Cap 10

Hristos, scriind pre păstoriul cel adevărat și pre cel năimit, să zice pre Sine a fi ușe oilor și păstoriul bun, Carele și alte oi are a le aduce la acelaș ocol. Sufletul Său pune, ca iară să-L ia. Jidovii ureau a-L împoșca cu pietri, că pre Sine din faptele Sale Să zicea unul a fi cu Tatăl și Fiul lui Dumnezeu, carea o arată a nu fi blăstăm.

Mai 21 și Zlatoust la utră.

1. „**A**min, amin zic voao, cel ce nu întră pre ușe în staulul oilor, ci să suie pe airi, acela fur este și tâlhariu. ||

2. Iară care întră pre ușe, păstoriul iaste oilor.

217r

3. Acestuia păstoriul deșchide și oile aud glasul lui și oile sale cheamă pre nume și le scoate.

4. Și, când va scoate oile sale, merge înaintea lor și oile merg după el, că cunosc glasul lui.

5. Iară după cel strein nu merg, ci fug de el, că nu cunosc glasul streinilor”.

6. Această pildă au zis lor Isus, iară ei n-au cunoscut ce grăiaște lor.

7. Și au zis lor iarăș Isus: „Amin, amin zic, că Eu sânt ușea oilor.

8. Toți, oricâți au venit, furi sânt și tâlhari și nu-i aud oile.

Noem. 13 și a arhierilor de obște. Zac. 36.

Zac. 36.

9. Eu sânt ușea, prin Mine, de va intra cineva, să va mântui și va intra și va ieși și pășune va afla.

Sfârșit joi și Constantin.

10. Furul nu vine, fără să fure și să omoară și să piarză. Eu am venit ca viață să aibă și mai mult să aibă. |

217v 11. Eu sânt Păstoriul cel bun. *Păstoriul bun sufletul său dă pentru oile sale.

*Isaie 40, 11.

12. Iară năimitul și carele nu iaste păstoriu, a căruia nu sânt oile ale sale, veade lupi venind și lasă oile și fuje. Și lupul răpește și răsipește oile.

Iezechie. 34, 23 și 37, 24.

13. Iară năimitul fuge, că năimit iaste și nu i-i grije de oi.

14. Eu sânt Păstoriul cel bun și Mă cunsc oile Meale.

15. *Precum cunoaște pre Mine Tatăl, și Eu cunosc pre Tatăl și sufletul Mieu pun pentru oi.

*Math. 11, 27. Luca 10, 22.

16. Și alte oi am, care nu sânt din staulul acesta. Și acealea trebuie să le adun și glasul Mieu vor auzi și va fi un staul și un păstoriu.

Sfârșit arhieriei. Vineri 5. Zac. 37.

Zac. 37.

17. Pentru aceea Mă iubeaște Tatăl, *că Eu pun sufletul Mieu și iară îl voi lua.

*Isaie 53, 7.

18. Nime nu-l ia de la Mine, ci sufletul, de la Mine însumi; și puteare am a-l pune și puteare am iară a-l lua. Această poruncă am luat de la Tatăl Mieu". | |

218r 19. Împărecheare iarăși s-au făcut între jidovi pentru cuvintele acestea.

20. Și zicea mulți dintr-înșii: «Drac are și ș-au ieșit din fire. Ce-l ascultați?»

21. Alții zicea: «Aceaste cuvinte nu sânt a celui ce are drac. Au doară dracul poate deschide ochii orbilor?»

De obște a besearecii.

22. *Și au fost înoirile bisearecii în Ierusalim și era iarna.

*1 Mac. 4, 26, 29.

23. Și umbla Isus prin bisearică în foșorul lui Solomon.

24. Și l-au încunjurat jidovii și zicea Lui: „Până când iai sufletul nostru? De ești Tu Hristos, spune noao la arătare”.

25. Răspuns-au lor Isus: „Grăiesc voao și nu creadeți; lucrurile care Eu fac în numele Tatălui Mieu, aceastea mărturisesc de Mine.

26. Ce voi nu creadeți, că nu sânteți din oile Meale.

Sâmbătă 5. Zac. 38.

Zac. 38.

218v 27. Oile Meale glasul Mieu aud și Eu le cunosc și vin după Mine. |

28. Și Eu le voi da viața de veaci.

Sfârșit vineri și a Înoirii.

Și nu vor peri în veac și nu le va răpi cineva din mâna Mea.

29. Tatăl Mieu, ce Mi-au dat, mai mare decât toți iaste și nime nu poate răpi din mâna Tatălui Mieu.

30. Eu și Tatăl unul sântem”.

31. Și au luat jidovii pietri să-L ucigă.

32. Răspuns-au lor Isus: „Multe lucruri bune v-am arătat de la Tatăl Mieu; pentru care lucruri din eale Mă ucideți cu pietri?”

33. Răspuns-au Lui jidovii: „Pentru lucru bun nu Te ucidem, ci pentru hulă. Și pentru că Tu om fiind, Te faci pre Tine însuși Dumnezeu”.

34. Răspuns-au lor Isus: „Au nu iaste scris în leagea voastră, *că: «Eu am zis: dumnezei sânteți?»

*Psalm. 91, 6.

35. Deacă au zis pre aceia dumnezei, câtră carii era cuvântul lui Dumnezeu și nu să poate strica scriptura,

36. Pre Carele Tatăl L-au sfințit și L-au || trimis în lume, voi ziceți că: «Huleaști», pentru 219r
că am zis: «Fiiul lui Dumnezeu sânt».

37. De nu fac lucrurile Tatălui Mie, nu credereti Mie.

38. Iară de fac, deși nu vreați a crede Mie, lucrurilor credeți, ca să cunoașteți și să credeți că Tatăl în Mine iaste, și Eu în Tatăl”.

Sfârșit sâmbătă. Ianuarie 12.

39. Și-L căuta să-L prinză. Și au ieșit din mânilor.

40. Și S-au dus iară de ceaa parte de Iordan, la acel loc unde era Ioan botezând întâi și au rămas acolo.

41. Și mulți au venit la El și zicea că Ioan, adecă, nice un sămn au făcut.

42. Iară toate, oricare au zis Ioan de Acesta, adevărate era. Și mulți au crezut întru El.

Cap 11 |

*Isus pre Lazar cel de patru zile mort înviiază, multe grăind cu ucenicii și cu Martha. Pentru 219v
aceaea, mulți pentru această minune crezând în Hristos, arhierii și fariseii sfat făcând, au rânduie să-L ucigă. Caifa arhierul prorocind că trebuie să moară Isus, ca nu tot norodul să piară. Iară Isus Să departă în cetatea Efrem.*

1. i era un bolnav, Lazar, în Vithania, din coșteiuil Mariei și al Marthei, sororei lui.
2. (Iară Maria era *careea au uns pre Domnul cu unsoare și au șters picioarele Lui cu perii capului său; a cărie frate, Lazar, bolnăviia).

*Math. 26, 7.
Luc. 7, 37.
Jos. 12, 3.

3. Și au tremis surorile lui cătră El, zicând: „Doamne, iată, pre carele iubești bolnăvește”.
4. Și, auzind Isus, au zis lor: „Boala aceasta nu-i spre moarte, ci spre slava lui Dumnezău, ca să Să proslăvească Fiiul lui Dumnezău printr-însa”.

5. Și iubiia Isus pre Martha, sora lui, și pre Mariia și pre Lazar.

6. Și, auzind că bolnăveaște, atunci, adecă, au rămas într-acel loc doao zile. ||

7. Apoi, după aceastea au zis ucenicilor Săi: „Să meargem iară în Iudeea”.

220r

8. Zis-au Lui ucenicii: „Ravi, acum Te căuta jidovii să Te ucigă cu pietri și iară mergi acolo?”
9. Răspuns-au Isus: „Au nu doasprăzeace ceasuri sânt în zi? De va umbla cineva zioa, nu să potigneaște, că lumina aceștii lumi veade.

10. Iară, de va umbla noaptea, să potigneaște, că lumină nu iaste într-însul”.

11. Aceastea au zis, și după aceastea au zis lor: „Lazar, priiatinul nostru, doarme; ci merg să-l deștept din somn”.

12. Și au zis ucenicii Lui: „Doamne, de doarme, mântui-să-va”.

13. Iară Isus zisease de moartea lui, iară lor li s-au părut că de dormirea somnului zicea.

14. Atunci, dară, Isus le-au zis arătat: „Lazar au murit.

15. Și Mă bucur pentru voi, ca să credeți, că nu eram acolo. Ci să meargem la el”. |

16. Și au zis Thoma, ce să zice Jamănul, cătră soții: „Să meargem și noi, să murim cu El”.

220v

17. Și au venit Isus și l-au aflat patru zile având în mormânt.

18. (Și era Vithania aproape de Ierusalim ca 15 stadii).

19. Și mulți din jidovi venisă la Martha și Maria, ca să le mângăie de frate-său.

20. Deci Martha auzind că Isus au venit, L-au întâmpinat; iară Maria ședea acasă.

21. Și au zis Martha cătră Isus: „Doamne, de ai fi fost aici, fratele nost n-ar fi murit.

22. Ci și acum știu că orice vei ceare de la Dumnezeu, da-va Ție Dumnezeu”.

23. Zis-au ei Isus: „Înviia-va fratele tău”.

*Luc. 14, 14.

24. Zis-au Lui Martha: „Știu că va învia *la înviare, în zioa cea mai de pre urmă”.

Sus. 5, 29.

25. Zis-au ei Isus: „Eu sânt înviare și viața; *cel ce creade întru Mine, de va muri, viu va fi. ||

Sus. 6, 40.

26. Și tot cel ce e viu și creade întru Mine nu va muri în veac. Crezi aceasta?”

221r

27. Zis-au Lui: „Adevărat, Doamne, eu am crezut că Tu ești Hristos, Fiiul lui Dumnezeu celui viu, Carele într-această lume ai venit”.

28. Și aceastea zicând, s-au dus și au chemat pre Maria, soru-sa, în taină, zicând: „Învățătoriul e aici și te cheamă”.

29. Ea auzind, s-au sculat degrab și au venit la El.

30. Că încă nu venisă Isus în coșteiu, ci era încă într-acel loc, unde-L întâmpinasă Martha.

31. Deci jidovii, cei ce era cu ea în casă și o mângăia, văzând pre Maria că degrab s-au sculat și au ieșit, au mers după ea, zicând că merge la mormânt, să plângă acolo.
32. Deci Maria venind unde era Isus, văzându-L, au căzut la picioarele Lui și i-au zis: „Doamne, de ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu”. |
- 221v 33. Iară Isus văzându-o plângând și pre jidovii carii venisă cu ea plângând, au suspinat cu duhul și S-au turburat
34. Și au zis: „Unde l-ai pus?” Zis-au Lui: „Doamne, vino și vezi”.
35. Și au lăcrămat Isus.
36. Și au zis jidovii: „Iată cum îl iubea”.
37. Iar unii dintr-înșii au zis: * „Au nu putea Acesta, Care au deșchis ochii celui orb născut, a face să nu moară acesta?” *Sus 9, 6.
38. Și Isus, iară turburându-Să întru Sine, au venit la mormânt. Și era peșteră și piatră era pusă pre ea.
39. Zis-au Isus: „Luați piatra”. Zis-au Lui Martha, sora celui ce era mort: „Doamne, iată pute, că-i de a patra zi”.
40. Zis-au ei Isus: „Au nu Ț-am zis că, de vei creade, vei vedea slava lui Dumnezeu?”
41. Și au luat piatra. Iară Isus rădicând ochii în sus, au zis: „Părinte, mulțemes Ție că M-ai auzit.
- 222r 42. Și Eu știam că pururea Mă auzi, ci pentru || norodul ce stă împrejur am zis, ca să crează că Tu M-ai trimis”.
43. Aceastea zicând, au strigat cu glas mare: „Lazare, vino afară!”
44. Și numaidecât au ieșit cel ce murisă, legat de picioare și de mâni cu fașii și fața lui cu năframă era legată. Zis-au lor Isus: „Dezlegați-l și-l lăsați să să ducă”.
45. Deci mulți din jidovii cei ce venisă la Maria și la Martha și văzuse ceale ce au făcut Isus au crezut într-Însul.

Sfârșit sâmbătă.

46. Iară unii dintr-înșii s-au dus la farisei și le-au spus ceale ce au făcut Isus.

Luni 6. Zaceal 40.

Zac. 40.

47. Și au strâns arhieriei și fariseii sfat și zicea: „Ce facem, că omul acesta multe seamne face?”
48. De-l vom lăsa așa, toți vor creade într-însul și vor veni râmleanii și vor lua locul nostru și neamul”. |
- 222v 49. *Iară unul dintr-înșii, anume Caiafa, fiind arhierul anului aceluia, au zis lor: „Voi nu știți nimica, *Jos. 18, 14.
50. Nici socotiți că mai bine e voao să moară un om pentru norod și să nu piară tot neamul”.
51. Iară aceasta de la sineș n-au zis, ci, fiind arhieru anului aceluia, au prorocit că Isus era să moară pentru neam.
52. Și nu numai pentru neam, ci ca pre Fiiul lui Dumnezeu, cei ce era răsipiți să-i adune într-una.
53. Și din zioa aceeaa cujeta să-L omoară.
54. Drept aceeaa, Isus nu umbla la arătare între jidovi, ci S-au dus într-un ținut lângă pustie, într-o cetate, ce să zice Efreem și acolo petrecea cu ucenicii Săi.
55. Și era aproape Paștile jidovilor. Și s-au suit mulți într-acele ținut la Ierusalim înaintea Paștilor, să să curățască. ||
- 223r 56. Și căuta pre Isus; și grăia între sineși în besearcă stând: „Ce vi să pare că nu vine la praznic?” Iară arhieriei și fariseii dedeese poruncă ca, de va cunoaște cineva unde iaste, să spuie, ca să-L prinză.

Sfârșit luni.

Cap 12

La Martha și la Lazar priimindu-Să, cu unsoare de Maria Să unge; murmurând Iuda furul. Și au socotit căpeteniile popilor și pre Lazar a-l ucide. Isus, de mânzul asinii purtat, cu cinste întră în Ierusalim. Și jidovilor, ce pofta a-L vedea, zice că ceasul proslăvirii Sale aproape este, ci

grăunțul de grâu întâi a muri. Glasul Tatălui să aude, că va proslăvi numele Său. Căpeteniia acestui veac să scoate afară. De orbirea jidovilor de Isaie prorocită. În Hristos Să cinstească, au Să urgisească Tatăl.

Zac. 41.
Mth. 26, 6.
Mar. 14, 3.

Dncă Stâlpări. Zac. 41.

1. **I**ară Isus cu șese zile mainte de Paști au venit în Vithaniia, unde murise Lazar, pre carele au înviiat Isus.
2. **Și** I-au făcut cină acolo. Și Martha slujiia, iară Lazar era unul din cei ce ședea cu El. 223v
3. Deci Mariia au luat o litră de nard strecurat, de mult preț, și au uns picioarele Lui și au șters picioare <le> Lui cu perii capului său. Și casa s-au umplut de mirosul mirului.
4. Și au zis unul din ucenicii Lui, Iuda Iscarioteanul, cel ce era să-L vândă:
5. „Pentru ce nu s-au vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să dea săracilor?”
6. Iară aceasta au zis, nu că de săraci avea grijă, ci căci că era fur și, având pungi, cele ce să băga purta”.
7. Și au zis Isus: „Lăsați-o, ca în zioa îngropării Meale să-l ție,
8. Că pre săraci pururea aveți cu voi, iară pre Mine nu Mă aveți pururea”.
9. Și au cunoscut gloată multă din jidovi că-i acolo. Și au venit, nu numai pentru Isus, ci ca să vază pre Lazar, ce-l înviiase din morți.
10. Și au socotit căpeteniile popilor ca și pre Lazar să-l omoară.
11. Că mulți pentru el să ducea din jidovi și credea în Isus.
12. Iară a doao zi gloata cea multă, carea venise la praznic, auzind că vine Isus în Ierusalim, ||
13. Au luat stâlpări de finic și au mers întru întâmpinarea Lui și striga: „Osanna! Bine e cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israil!” 224r
14. *Și au aflat Isus un mânz de asin și au șezut pre el, precum este scris:
15. „Nu te teme, fata Sionului! Iată, Împăratul tău vine șezând pre mânzul asinei”.
16. Aceste nu le-au cunoscut ucenicii Lui întâi, ci, când S-au proslăvit Isus, atunci ș-au adus aminte că aceste era scrise pentru El și aceste au făcut Lui.
17. Deci gloata mărturisiia, carea era cu El, când pre Lazar l-au chemat din mormânt și l-au înviiat din morți.
18. Pentru aceea au și ieșit întru întâmpinarea Lui gloata, că L-au auzit că făcuse sămnela acesta.

*Zah. 9, 9.
Mth. 21, 7.
Mar. 11, 7.
Luc. 15, 35.

Zac. 42.

Sfârșit dnc. Stâlp. Marți 6. Zaceal 42.

19. Iară fariseii au zis între sineși: „Vedeți că nimica nu sporim; iată, lumea toată după El s-au dus”.
20. Și era unii din limbi, din cei ce să suise să să închine în zi de praznic.

- 224v 21. Deci aceștia s-au apropiat de Filip, care era din Vethsaida Galileii, și-l ruga, zicând: | „Doamne, voim a vedea pre Isus”.
 22. Venit-au Filip și au zis lui Andrei, iară Andrei și Filip au spus lui Isus.
 23. Iară Isus le-au răspuns, zicând: „Vine ceasul să Să proslăvească Fiiul Omenesc.
 24. Amin, amin zic voao, de nu va muri grăunțul de grâu ce cade pre pământ,
 25. Însuși sângur rămâne, iară, de va muri, mult rod aduce.

La Închinarea Crucii.

- *Cel ce iubește sufletul său pierde-l-va, și cel ce urește sufletul său întru această lume spre viața de veci îl păzește. *Mth. 10, 39.
 26. De-Mi slujește cineva, vie după Mine; și unde sânt Eu, acolo și slujitoriul Meu va fi. Mar. 8, 35.
 De-Mi va sluji cineva, cinsti-l-va pre acela Tatăl Meu. Luc. 9, 24
 și 17, 37.
 27. Acum sufletul Meu s-au turburat. Și ce vor zice? Părinte, mântuiește-Mă dintr-acest ceas. Ci pentru aceea am venit în ceasul acesta.

La Înălț. Crucii. La utrenie.

28. Părinte, proslăvește numele Tău!” Și au venit glas din ceriu: „Și L-am proslăvit și iară Îl voi proslăvi”.
 29. Iară gloata carea sta și auzise, zicea a fi fost tunet. Alții zicea: „Îngerul au grăit Lui”.
 30. Răspuns-au Isus și au zis: „Nu pentru Mine au venit glasul acesta, ci pentru voi. | |
 225r 31. Acum este judecata lumii; acum căpeteniia lumii aceștie să leapadă afară.
 32. Și Eu, de Mă voi înălța de la pământ, toate oi trage cătră Mine”.
 33. (Iară aceasta zice, înșămând cu ce moarte era să moară).
 34. Răspuns-au Lui gloata: * „Noi am auzit din lege că Hristos petrece în veac. Și cum zici Tu: «Trebuie să Să înalțe Fiiul Omenesc? Cine e acesta Fiiul Omenesc?»” *Psalm. 109, 4
 și 116, 2.
 35. Și au zis lor Isus: „Încă puțin lumina întru voi este. Umblați când aveți lumină, ca să nu vă apuce întunerecul. Și cel ce umblă întru întunerec nu ști încătro merge. Isai. 40, 8.
 Ezec. 37, 25.

Mierc. 6. Zac. 43.

Zac. 43.

36. Când aveți lumină, credeți în lumină, ca să fiți fiii luminii”. Aceste au grăit Isus și S-au dus și S-au ascuns de ei.
 37. Și atâtea seamne făcând înaintea lor, nu credea întru El,
 38. Ca să să plinească cuvântul lui Isaie prorocul, carele au zis: * „Doamne, cine au crezut auzitului nostru? Și brațul Domnului cui s-au arătat?” *Isa. 53, 1.
 Râm. 10, 16.
 39. Pentru aceea nu putea crede, că iară au zis Isaie: |
 225v 40. * „Orbit-au ochii lor și au învățat inima lor, ca să nu vadă cu ochii și să nu înțeleagă cu inima și să să întoarne și să-i vindec”. *Isai. 6, 9.
 Mth. 13, 14.
 41. Aceste au zis Isaie când au văzut slava Lui și au grăit de El. Mar. 4, 12.
 42. Însă și dintre căpetenii mulți au crezut într-Însul. Ci pentru farisei nu-L mărturisiia, Luc. 8, 10.
 ca să nu Să scoață din sinagoga. Fap. 28, 26.
 43. Că au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu. Râm. 11, 8.
 44. Iară Isus au strigat și au zis: „Cel ce crede în Mine nu crede în Mine, ci în Cel ce M-au tremis”.
 45. Și cel ce Mă vede pre Mine vede pre Cel ce M-au tremis pre Mine.
 46. Eu Lumină în lume am venit, ca tot cel ce crede întru Mine să nu rămâie întru întunerec.
 47. Și cel ce va auzi cuvintele Mele și nu le va păzi, Eu nu-l judec, că n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.

Sfârșit mierc.

48. Cel ce să leapadă de Mine și nu primește cuvintele Meale, are cine să-l judece. *Cuvântul, carele am grăit, acela îl va judeca în zioa cea mai de pre urmă. *Mar. 16, 16.
 226r 49. Că Eu din Mine însumi n-am grăit, ci | | Cel ce M-au tremis, Tatăl, Acela Mi-au dat poruncă ce să grăiesc.
 50. Și știu că porunca Lui viața de veci este. Deci cele ce Eu grăiesc, precum Mi-au zis Tatăl, așa grăiesc”.

Cap 13

Isus, de la cină cu fota încins, spală picioarele ucenicilor. Apărându-să întâi Petru, îndemnându-i ca așijderea între sineși să facă. Pre vânzătorul Său lui Ioan deascope, carele după îmbucătură ieșind, Să zice pre Sine a fi proslăvit. De porunca cea noao a dragostei. Lui Petru spune că de trei ori Îl va tăgădui.

Zac. 44.

La Spălare. Zac. 44.

Math. 26, 2.
Mar. 14, 1.
Luc. 22, 1.

1. ai nainte de praznicul Paștilor, știind Isus că au venit ceasul Lui, să treacă dintr-această lume la Tatăl, iubind pre ai Săi, cei ce era în lume, până în sfârșit i-au iubit.
2. Și, fiind cina, când adecă diavolul pusease în inimă ca să-L vândă Iuda Iscarioteanul,
3. Știind că toate i-au dat Lui Tatăl în mâni și cum că de la Domnul au ieșit și la Dumnezeu au merge,
4. S-au scolar de la cină și au pus vejmin|tele Sale. Și, luând fota, S-au încins. 226v
5. După aceea au pus apă în spălătoare și au început a spăla picioarele ucenicilor și a le șterge cu fota cu carea era încins.
6. Și au venit la Simon Petru și au zis Lui Petru: „Doamne, Tu speli mie picioarele?”
7. Răspuns-au Isus și au zis lui: „Ce fac Eu tu nu știi acum, iară vei ști după aceea”.
8. Zis-au Lui Petru: „Nu vei spăla mie picioarele în veac”. Răspuns-au Isus: „De nu te voi spăla, nu vei avea parte cu Mine”.
9. Zis-au Lui Simon Petru: „Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul”.
10. Zis-au lui Isus: „Cel ce-i spălat nu are lipsă fără picioarele să le spele, ci e tot curat. Și voi curați sânteți, iară nu toți”.
11. Că știia cine e cel ce era să-L vândă. Pentru aceea au zis: „Nu sânteți curați toți”.

Sfârșit Spălării. Evang. a 2 Spălării.

12. Și, după ce au spălat picioarele lor și au luat vejmintele Sale, șezând, iarăși au zis lor: „Știți ce am făcut voao?”
13. Voi Mă chemați Învățătoriu și Domn și bine ziceți, că sânt.
14. Deci, de am spălat Eu picioarele voastre, Domnul și Învățătoriu, și voi trebuie unul | altuie să spălați picioarele. 227r
15. Că pildă v-am dat ca, precum Eu am făcut voao, așa și voi să faceți.
16. *Amin, amin zic voao, nu este sluga mai mare decât domnul său, nici apostolul e mai mare decât Cel ce l-au tremis.
17. De știți aceste, fericți veți fi de le veți face.

*Mth. 10, 24.
Luc. 8, 8.
Jos. 15, 20.

Sfârșit a 2 Spălării.

18. Nu de toți voi zic; Eu știu pre carii i-am ales, ci, ca să să plinească scriptura: *«Cel ce mănăcă cu Mine pâne va rădica asupra Mea călcâiul său». *Psal. 40, 10.
19. De acum zic voao mai nainte de a fi, ca, deacă va fi, să credeți că Eu sânt.
20. *Amin, amin zic voao: «Cel ce priimește pre cel ce-l voi tremite pre Mine priimește; iară cel ce Mă priimește pre Mine priimește pre Cel ce M-au tremis». *Mth. 10, 40. Luc. 10, 16.
21. Aceste zicând, Isus S-au turburat cu duhul și au mărturisit și au zis: „*Amin, amin zic voao că unul din voi Mă va vinde”. *Math. 26, 21. Mar. 14, 18.
22. Și să uita între sineși ucenicii, îndoindu-să de carele ar zice. Luc. 22, 21.
23. Și era unul din ucenicii Lui șezând în sânul lui Isus, pre carele iubii Isus. |
- 227v 24. Deci pre acesta l-au îndemnat Simon Petru și au zis lui: „Cine e de carele zice?”.
25. Și, răzimându-să el pre pieptul lui Isus, au zis Lui: „Doamne, cine este?”
26. Răspuns-au Isus: „Acela este, căruie Eu pâne întinsă voi da”. Și, întingând pâne, au dat Iudei a lui Simon Iscarioteanul.
27. Și după îmbucătură au intrat în el Satana. Și au zis lui Isus: „Ce faci fă curând!”
28. Iară aceasta nime n-au știut din cei ce ședea, pentru ce i-au zis,
29. Că unora li să părea că pungi avea Iuda, pentru aceea i-ar fi zis Isus: „Cumpără cele ce trebuie la praznic”, au să dea ceva săracilor.
30. Deci, luând el îmbucătura, au ieșit numaidecât. Și era noapte.

Evanghelia 1 S. Strat. Zac. 46.

Zac. 46.

31. Iară, deacă ieșise, au zis Isus: „Acum S-au proslăvit Fiiul Omenesc și Dumnezău S-au proslăvit întru El.
32. De S-au proslăvit Dumnezău întru El, și Dumnezău Îl va proslăvi pre El întru Sine însuși. Și numaidecât Îl va proslăvi.
- 228r 33. Fiilor, încă puțin cu voi sânt. *Căuta-Mă-veți și, precum am zis jidovilor: | | «Unde Eu merg, voi nu puteți veni», și voao zic acum: *Sus 7, 34.
34. *«Poruncă noao dau voao, ca să vă iubiți unul pre altul, precum v-am iubit pre voi și voi să vă iubiți unul pre altul. *Preo. 19, 18. Math. 22, 39.
35. Dintru aceasta vor cunoaște toți că ucenicii Mei sânteti, de veți avea dragoste unul câtră altul».
36. Zis-au Lui Simon Petru: „Doamne, unde mergi?” Răspuns-au Isus: „Unde Eu merg, nu poți acum veni după Mine; iară vei veni după aceea”.
37. Zis-au Lui Petru: „Pentru ce nu pociu merge după Tine acum? *Sufletul meu pentru Tine voui pune”. *Mth. 25, 35. Mar. 14, 29.
38. Răspuns-au lui Isus: „Sufletul tău pentru Mine vei pune? Amin, amin zic ție: nu va cânta cocoșul până ce de trei ori Mă vei tăgădui. Luc. 22, 33.

Cap 14

Mângâind pre ucenici, zice că multe lăcașuri sânt în casa Părintelui și că iarăși îi va lua. Thomei zice că El este calea, adevărul și viața; iară lui Filip, că Tatăl în Fiiul Să vede și că vor dobândi orice vor cere în numele Său. Și alt Mângăitoriu de la Tatăl le va tremite. Învață cine să zice că-L iubește și ce pace lasă ucenicilor, carii de mergerea Sa ar trebui adevărat a să bucura. |

228v

Luni 6. Zac. 47.

Zac. 47.

- 1 ă nu să turbure inima voastră. Credeți în Dumnezău și întru Mine credeți.
- 2 În casa Tatălui Mieui lăcașuri multe sânt, iară de nu, aș fi spus voao că merg să vă gătesc loc.
3. Și, de voi merge și voi găti voao loc, iară voi veni și vă voi lua la Mine însumi, ca, unde sânt Eu și voi să fiți,
4. Și unde merg știți, și calea știți!”
5. Zis-au Lui Thoma: „Doamne, nu știm unde mergi; și cum putem ști calea?”
6. Zis-au lui Isus: „Eu sânt calea și adevărul și viața. Nime nu vine la Tatăl fără prin Mine.

7. De M-ați fi cunoscut pre Mine, adevărat și pre Tatăl Mieu ați fi cunoscut; și de acum Îl veți cunoaște și L-ați văzut”.

8. Zis-au Lui Filip: „Doamne, arată noao pre Tatăl și va ajunge noao”.

9. Zis-au lui Isus: „Atâta vreme sânt cu voi și nu M-ați cunoscut? Filipe, cel ce veade pre Mine veade și pre Tatăl. Cum zici tu: «Arată noao pre Tatăl?»

10. Nu credeți că Eu în Tatăl și Tatăl întru Mine este?

Zac. 48.

Sâmb. 6. Zac. 48. ||

Cuvintele carele Eu grăiesc voao de la Mine însumi nu grăiesc, iară Tatăl cel ce lăcuiaște întru Mine, Acela face lucrurile. 229r

11. Nu credeți că Eu în Tatăl și Tatăl în Mine iaste?

12. Iară, de nu, pentru acealea lucruri credeți.

Sfârșit vineri.

Amin, amin zic voao, cel ce creade întru Mine, lucrurile care Eu fac și acela va face, și mai mari decât aceastea va face; că Eu la Tatăl merg.

*Math. 7, 7 și 21, 22. 13. *Și orice veți ceare de la Tatăl în numele <Meu>, aceasta voi face, ca să Să slăvească Tatăl în Fiiul.

Marc. 11, 24. 14. De veți ceare de la Mine ceva în numele Mieu, aceasta voi face.

Jos. 16, 23. 15. De Mă iubiți pre Mine, poruncile Meale țineți.

16. Și Eu voi ruga pre Tatăl și alt Mângăitoriu va da voao, ca să rămâie cu voi în veac.

17. Duhul Adevărului, Care lumea nu poate priimi, că nu-L veade, nici Îl știi, iară voi cunoașteți, că la voi rămâne și întru voi va fi. |

18. Nu vă voi lăsa săraci, voi veni la voi. 229v

19. Încă puțin și lumea nu Mă veade, iară voi Mă vedeți, că Eu sânt viu și voi sânteți vii.

20. Într-acea zi și voi veți cunoaște că Eu sânt în Tatăl Mieu și voi întru Mine și Eu întru voi.

Sfântului apostol Iudei.

21. Cel ce are poruncile Meale și le ține, acela e cel ce Mă iubeaște, iară cel ce iubeaște pre Mine să va iubi de la Tatăl Mieu; și Eu voi iubi pre el și Mă voi arăta lui pre Mine însumi”.

22. Zis-au Lui Iuda, nu cel din Iscariot: „Doamne, ce e că vei să Te arăți noao pre Tine însuși, iară nu lumii?”

23. Răspuns-au Isus și au zis lui: „De Mă iubeaște cineva, cuvântul Mieu va ținea și Tatăl Mieu va iubi pre el și la el vom veni și lăcaș la el vom face.

24. Cel ce nu Mă iubeaște cuvântul Mieu nu ține și cuvântul care ați auzit nu iaste al Mieu, ci a Celui ce M-au trimis, al Tatălui.

Sfârșit apostol.

25. Aceastea am grăit voao, ca voi rămâind. ||

26. Iară Mângăitoriul, Duhul Sfânt, pre Care va tremite Tatăl în numele Mieu, Acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte toate, oricare voi zice voao. 230r

27. Pace las voao, pacea Mea dau voao; nu cum dă lumea, Eu dau voao.

Zac. 49.

Luni 7. Zac. 49.

Să nu să turbure inima voastră, nici să să spăimânteaze.

28. Auzit-ați că am zis voao: «Merg și viu la voi. De M-ați iubi, v-ați bucura că merg la Tatăl, că Tatăl mai mare decât Mine iaste».

29. Și acum v-am zis voao, mai nainte de a fi, ca, deacă va fi, să credeți,

30. Nu multe voi grăi cu voi, că vine stăpânul lumii aceștia și în Mine nu are nimic;

*Fapte. 2, 23. 31. Ci ca să cunoască lumea că iubesc pre Tatăl *și, precum poruncă Mi-au dat Mie Tatăl, așa fac. Sculați-vă, să meargem de aici!

Cap 15

230v *Hristos, vița; Tatăl, lucrătorul; iară ucenicii, mlădițele. Porunca lui Hristos de dragostea unuia cu altul adevărată. Apostolii, priiatinii lui Hristos, cărora tainele Sale au descoperit și i-au ales să aducă rod pururea. Pre carii întărește împotriva urâciunii și izgonirii lumești, zicând că jidovii n-au mântuire de păcatul său.*

Septeamvre 2. Zac. 50.

Zac. 50.

1. u sânt vița cea adevărată, și Tatăl Mieu lucrătoriu iaste.
2. Toată mlădița ce nu aduce întru Mine rod o va tăia, și toată carea aduce rod o va curăți, ca mai mult rod să aducă.
3. *De acum voi curăți sânteți pentru cuvântul care am grăit voao. *Sus 13, 10.
4. Rămâneți întru Mine și Eu întru voi; precum mlădița nu poate aduce rod de sineș de nu va rămânea în viță, așa nici voi de nu veți rămânea în Mine.
5. Eu sânt vița, voi mlădițele; cel ce rămâne întru Mine și Eu întru el, acela aduce rod mult, că fără Mine nimica nu puteți face.
- 231r 6. De nu va rămânea cineva întru Mine, să || va arunca afară ca mlădițele și să va usca; și-l vor culeage și în foc îl vor arunca și va arde.
7. De veți rămânea întru Mine și cuvintele Meale întru voi vor rămânea, orice veți vrea veți ceare și va fi voao.

Sfârșit luni și a sfântului.

8. Întru aceasta S-au slăvit Tatăl Mieu, ca rod mult să aduceți și să vă faceți ucenicii Mieii.

Maiu 11. Zac. 51.

Zac. 51.

9. Precum M-au iubit Tatăl, și Eu v-am iubit; rămâneți în dragostea Mea.
10. De veți ținea poruncile Meale, veți rămânea în dragostea Mea, precum și Eu poruncile Tatălui Mieu am ținut și rămâiu în dragostea Lui.
11. Aceastea am grăit voao, ca bucuria Mea în voi să fie și bucuria voastră să să plinească.
12. *Aceasta e porunca Mea, ca să vă iubiți unul pre altul precum v-am iubit. *Sus. 13, 34.
13. Mai mare decât aceasta dragoste nime nu are, ca sufletul său să-l puie cineva pentru priiatenii săi. | Efes. 5, 2.
1 Tesal. 4, 9.
- 231v 14. Voi priiatinii Mieii sânteți, de veți face ceale ce Eu porunesc voao.
15. De acum nu vă voi zice sluji, că sluga nu ști ce face domnul lui; iară pre voi v-am zis priiatini, că toate, oricare am auzit de la Tatăl Mieu, cunoscute le-am făcut voao.
16. Nu voi M-ați ales, ci Eu v-am ales *și v-am pus să meargeți și rod să aduceți, și rodul vostru să rămâie; și orice veți ceare de la Tatăl în numele Mieu să vă dea. *Math. 28, 19.

Sfârșit sfântului. Sâmb. 3 după Paști. Zac. 52.

Zac. 52.

17. Aceastea poruncesc voao: să vă iubiți unul pre altul. 1 Ioan 3, 11
și 4, 7.
18. De vă ureaște lumea, să știți că pre Mine, mai întâi decât pre voi, M-au urât.
19. De ați fi fost din lume, lumea ar iubi al său; iară căci nu sânteți din lume, ci Eu v-am ales din lume, pentru aceea vă ureaște lumea.
20. Aduceți-vă aminte de cuvântul Mieu, care Eu am zis voao: «*Nu iaste slugă mai mare decât domnul său». De M-au gonit pre Mine, **și pre voi vor goni; de au ți | | nut cuvântul Mieu, și al vostru vor ținea. *Sus 13, 6.
Math. 10, 24.
**Math. 24, 9.
21. Ci aceastea toate vor face voao pentru numele Mieu, că nu știu pre cel ce M-au trimis.
22. De n-aș fi venit și n-aș fi grăit lor, păcat n-ar avea, iară acum mântuire n-au de păcatul său.
23. Cel ce Mă ureaște pre Mine și pre Tatăl Mieu ureaște.
24. De n-aș fi făcut lucrurile Meale întru ei, care nime altul n-au făcut, păcat n-ar avea; iară acum au și văzut și M-au urât și pre Mine și pre Tatăl Mieu,
25. Ci ca să să plinească cuvântul carele e scris în leagea lor, *că: «M-au urât în zădar». *Psalm. 24, 19.
26. *Iară, când va veni Mângăitorul, pre Carele Eu voi trimite voao de la Tatăl, Duhul Adevărului, Carele de la Tatăl purceade, Acela va mărturisi de Mine. *Luca 24, 49.
27. Și voi veți mărturisi, că din început cu Mine sânteți. |

Ucenicilor vestește viitoarele izgoniri și că mai bine e lor de va merge El, să vie Mângâtorul, Carele va vădi lumea și pre ei îi va învăța și pre Hristos va proslăvi. Arată ce zisease: „Puțin și nu Mă veți vedea” i proci, adăogând pilda de muiera ce naște. Îndeamnă să ceară de la Tatăl cu numele Lui și le vestește fuga.

1. ceste am grăit voao, ca să nu vă smintiți.
2. Scoate-vă-vor din sinagoguri.

Zac. 53.

Marți 7. Zac. 53.

Ci va veni ceasul ca tot cel ce vă va ucide i să va părea că aduce slujbă lui Dumnezeu.

Sfârșit sâmbătă și a sfântului.

3. Și aceste vor face voao, că n-au cunoscut pre Tatăl, nici pre Mine.
4. Ci aceste am grăit voao ca, deacă va veni ceasul lor, să vă aduceți aminte ce Eu am spus voao.
5. Iară aceste voao din început nu v-am spus, că cu voi eram. Și acum merg la Cel ce M-au tremis și nime dintre voi nu Mă întrebă: «Unde mergi?»
6. Ci pentru că aceste am grăit voao, întristarea au umplut inima voastră. ||
7. Ci Eu adevărul zic voao: «Mai bine e voao să merg Eu, că, de nu Mă voi duce, 233r
Mângâtorul nu va veni la voi, iară de Mă voi duce, Îl voi tremite la voi.
8. Și, când va veni Acela, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată;
9. De păcat, adecă, că n-au crezut întru Mine,
10. Iară de dreptate, că la Tatăl merg și nu Mă veți vedea,
11. Iară de judecată, că stăpânul lumii aceștia, s-au judecat».
12. Încă multe am a vă zice, ci nu le puteți purta acum.
13. Iară când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va învăța tot adevărul, că nu va grăi de la Sineși, ci oricare va auzi va grăi, și cele viitoare va vesti voao.
14. Acela Mă va proslăvi, că dintr-al Mieu va lua și va vesti voao.

Zac. 54.

Merc. 7. Zac. 54.

15. Toate, oricare are Tatăl, ale Mele sânt. Pentru aceea am zis că dintr-al Meu va lua și va vesti voao.
16. Puțin și nu Mă veți vedea! Și iară puțin și Mă veți vedea, că merg la Tatăl”. |
17. Și au zis dintre ucenicii Lui, între sineși: „Ce este aceasta ce zice noao: «Puțin, și nu 233v
Mă veți vedea; și iară puțin și Mă veți vedea», și că: «Merg la tatăl?»”
18. Zicea dară: „Ce este aceasta, ce zice: «Puțin, puțin», ce grăiește?”
19. Și au cunoscut Isus, că vrea să-L întrebe și au zis lor: „De aceasta vă întrebați între voi, căci am zis: «Puțin, și nu Mă veți vedea și iară puțin, și Mă veți vedea?»
20. Amin, amin zic voao că vă veți văieta și veți plânge voi, iară lumea să va bucura; iară voi vă veți întrista, ci întristarea voastră să va întoarce spre bucurie.
- *Mth. 7, 7
și 21, 22. 21. Muiera, când naște, întristare are, că au venit ceasul ei; iară deacă va naște pruncul, nu-și mai aduce aminte de strânsoare, pentru bucuria că s-au născut om în lume.
- Mar. 11, 24. 22. Și voi, dară, acum adecă întristare aveți, ci iară vă voi vedea și să va bucura inima voastră și bucuria voastră nime nu o va lua de la voi.
- Luc. 11, 9. 23. Și într-acea zi de la Mine nu veți cere nimica. *Amin, amin zic voao: «De veți cere ||
- Sus 14, 13. Iac. 1, 5.

Zac. 55.

9 gioi 7. Zaceal 55.

234r

ceva de la Tatăl în numele Mieu, va da voao.

24. Până acum n-ați cerut nimica în numele Mieu. Cereți și veți lua, ca bucuria voastră să fie plină».

25. Aceste în pilde am grăit voao. Vine ceasul când nu voi mai grăi în pilde voao, ci la arătare de Tatăl voi vesti voao.

26. Într-acea zi, în numele Mieu veți cere. Și nu zic voao că Eu voi ruga pre Tatăl pentru voi,

27. Că însuși Tatăl vă iubește, că voi M-ați iubit și ați crezut că Eu de la Dumnezeu am ieșit.

28. Ieșit-am de la Tatăl și am venit în lume; iară las lumea și merg la Tatăl”.

29. Zis-au Lui ucenicii Lui: „Iată, acum, la arătare, grăiești și nici o pildă nu zici.

30. Acum cunoaștem că știi toate și nu-Ți trebuie să Te întrebe cineva; întru aceasta credem că de la Dumnezeu ai ieșit”.

31. Răspuns-au lor Isus: „Acum credeți? |

234v 32. *Iată, vine ceasul, și acum au venit ca să vă răsipiți fieștecarele întru ale sale și pre Mine sângur să Mă lăsați; și nu sânt sângur, că Tatăl cu Mine este. *Mth. 26, 31. Mar. 14, 27.

Sfârșit gioi.

33. Aceste am grăit voao, ca întru Mine pace să aveți. În lume scârbă veți avea. Ci cutezați, Eu am biruit lumea”.

Cap 17

Rugăciunea lui Hristos cătră Tatăl, pentru amânduror proslăvirea, pentru ucenici și pentru cei ce prin ei vor crede într-Însul. Să să păzască de rău și toți să fie unul. Și să cunoască lumea că El de la Tatăl au fost trimis.

Duminică 7 Sfinților Părinți. Zac. 56.

Zac. 56.

1. ceastea au grăit Isus și, rădicând ochii spre ceriu, au zis: „Părinte, venit-au ceasul, proslăvește pre Fiiul Tău, ca Fiiul Tău să Te proslăvească.
2. *Precum I-ai dat putere preste tot trupul, ca tot ce I-ai dat să le dea viața de veaci. *Math. 28, 18.
3. Iară aceasta iaste viața de veaci, să Te cunoască pre Tine, sângur Dumnezeu adevărat, și pre Cel ce ai trimis, Isus Hristos. ||
- 235r 4. Eu Te-am proslăvit pre pământ, lucrul am săvârșit, care Mi-ai dat să fac.
5. Și acum proslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine însuși, cu slava carea am avut, mai înainte de a fi lumea, la Tine,
6. Arătat-am numele Tău oamenilor carii Mi-ai dat din lume. Ai Tăi era și Mie i-ai dat și cuvântul Tău l-au ținut.
7. Acum au cunoscut că toate care Mi-ai dat de la Tine sânt.
8. Căci cuvintele care Mi-ai dat am dat lor și ei au luat și au cunoscut adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.
9. Eu pentru aceia Mă rog, nu pentru lume Mă rog, ci pentru aceștia carii Mi-ai dat, că ai Tăi sânt.
10. Și ale Meale toate ale tale sânt, și ale tale, ale Meale. Și M-am proslăvit într-înșii.
- 235v 11. Și de acum nu sânt în lume, și aceștia în lume sânt și Eu cătră Tine vin. Părinte sfinte, ține-i întru numele Tău, carii | ai dat Mie, să fie unul precum și Noi.
12. Când eram cu ei, Eu îi țineam în numele Tău; *pre carii i-ai dat Mie i-am păzit și nime dintr-înșii n-au perit, fără fiiul peririi, **ca să să plinească scriptura. *Jos. 18, 9. **Psalm. 108, 8.
13. Iară acum, la Tine viu și aceastea grăiesc în lume, să aibă bucuria Mea deplin întru sineș.

Sfârșit duminică.

14. Eu am dat lor cuvântul Tău și lumea i-au urât, că nu-s din lume, precum și Eu nu sânt din lume.

15. Nu Mă rog să-i iai din lume, ci să-i păzești de cel rău.

16. Din lume nu sânt, precum și Eu nu sânt din lume.

17. Sfințește-i întru adevăr. Cuvântul Tău adevăr iaste.

Vineri 7. Zac. 57.

Zac. 57.

18. Precum Tu M-ai trimis în lume, și Eu i-am trimis în lume.
19. Și pentru ei, Eu Mă sfințesc pre Mine însumi, ca să fie și ei sfințiți întru adevăr.
- 236r 20. Iară nu pentru ei numai Mă rog, ci și || pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor întru Mine,

21. Ca toți unul să fie, precum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine; și ei întru Noi unul să fie, ca să crează lumea că Tu M-ai trimis.

22. Și Eu slava carea Mi-ai dat o am dat lor, ca să fie unul, precum și Noi unul sântem;

23. Eu întru ei și Tu întru Mine, ca să fie desăvârșit întru unul și să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și i-ai iubit, precum și pre Mine M-ai iubit.

24. Părinte, carii i-ai dat Mie vreau ca, unde sânt Eu, și ei să fie cu Mine, să vază slava Mea, carea Mi-ai dat, că M-ai iubit mai nainte de zidirea lumii.

25. Părinte dreapte, lumea nu Te-au cunoscut, iară Eu Te-am cunoscut; și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

26. Și cunoscut am făcut lor numele Tău și cunoscut l-oi face, ca dragostea cu carea M-ai iubit întru ei să fie, și Eu întru ei”.

Sfârșit vineri. |

Cap 18

236v

Isus de jidovi Să prinde, ei întâi de cuvântul Lui pre pământ căzind. La Ana și Caiafa Să duce, răspunzind arhiereului ce-L întreba. Cu palma să taie. De trei ori de Petru Să tăgăduiaște. Dus fiind la divan, zice lui Pilat că împărăția Sa nu e din lumea aceasta. Jidovii poftesc să moară Isus, slobozindu-să Varavva.

Zac. 58.

Evangelia 2 Sfintelor Patimi. Zac. 58.

- 2 Împăr. 15, 23. 1. ceasta zicând Isus, au ieșit cu ucenicii Săi de ceaea parte de repejunea
Math. 26, 36. Chedrului, unde era o grădină în carea au intrat El și ucenicii Lui.
- Marc. 14, 32. 2. Și știa și Iuda, cel ce-L vindea, locul, că de multe ori Isus să adunase acolo
Luca 22, 39. cu ucenicii Săi.
- *Math. 26, 47. 3. *Deci Iuda luând gloată și de la arhierei și de la farisei slujitori, au venit acolo cu
Marc. 14, 43. fâlinari și cu făclii și cu arme.
- Luc. 22, 47. 4. Iară Isus știind toate cealea ce era să vie preste El, au mers și le-au zis: „Pre cine
căutați?” ||
5. Răspuns-au Lui: „Pre Isus Nazarineanul”. Zis-au lor Isus: „Eu sânt”. Și sta și Iuda, cel 237r
ce-L vindea, cu ei.
6. Și cât au zis lor „Eu sânt”, s-au dus îndărăpt și au căzut pre pământ.
7. Și iară i-au întrebat: „Pre cine căutați?”, iară ei au zis: „Pre Isus Nazarineanul”.
8. Răspuns-au Isus: „Zis-am voao că Eu sânt. Deci, de Mă căutați pre Mine, lăsați pre
aceștia a să duce”,
- *Sus 17, 12. 9. Ca să să plinească cuvântul, carele au zis *că: „Pre carii Mi-ai dat, n-am pierdut
dintr-înșii pre careva”.
10. Iară Simon Petru având sabie, o au scos și au lovit sluga arhiereului și au tăiat
ureachea lui cea dreaptă; și era numele slujii Malhul.
11. Și au zis Isus lui Petru: „Pune sabia ta în teacă. Păharul care Mi-au dat Tatăl au nu
l-oi bea?”
12. Deci gloata și trivunul și slujitorii jidovilor au prins pre Isus și L-au legat. |
- *Luc. 3, 2. 13. *Și L-au adus la Ana întâi, că era socrul Caiafei, carele era arhiereul anului aceluia. 237v
- *Sus 11, 49. 14. Și era Caiafa, *care dedeese sfat jidovilor, că mai bine e un om a muri pentru norod.
15. Și mergea după Isus Simon Petru și alt ucenic. Iară ucenicul acela era cunoscut
arhiereului și au intrat cu Isus în curtea arhiereului.
- *Math. 26, 58. 16. Iară Petru sta la ușe afară. * Și au ieșit celalalt ucenic, care era cunoscut arhiereului,
Marc. 14, 54. și au zis portăriței și au dus înlontru pe Petru.
- Luc. 22, 55. 17. Și au zis lui Petru slujnica portărița: „Au doară și tu ești din ucenicii omului acestuia?”
Zis-au el: „Nu sânt”.
18. Și sta slujile și ostașii la cărbuni, că era frig și să încălziia; și era cu ei și Petru stând și
încălzindu-să.
19. Iară arhiereul au întrebat pre Isus de ucenicii Săi și de învățătura Lui. ||
20. Răspuns-au lui Isus: „Eu de față am grăit lumii. Eu pururea am învățat în sinagoga 238r
și în besearică, unde toți jidovii să adună; și într-ascuns nimica n-am grăit.
21. Ce Mă întrebi? Mergi și întreabă pre aceia carii au auzit ce am grăit lor. Iată, aceștia
știu cealea ce am zis Eu”.

22. Iară aceastea zicând, unul ce sta dintre slujitori au dat palmă lui Isus, zicând: „Așea răspunzi arhiereului?”

23. Răspuns-au lui Isus: „De am grăit rău, mărturiseaște de rău, iară de am grăit bine, ce Mă bați?”

24. *Și L-au trimis Anna legat la Caiafa arhiereul.

*Math. 26, 57.

25. Și era Simon Petru stând și încălzindu-să. *Și au zis lui: „Au doară și tu ești din ucenicii Lui?” Tăgăduit-au el și au zis: „Nu sânt”.

Marc. 14, 23.

Luca 21, 24.

238v

26. Zis-au lui unul din slujile arhiereului, rudeniia celui ce-i tăiasă Petru ureachea: | „Au nu eu te-am văzut în grădină cu El?”

*Mathei 26, 69.

Marc. 14, 67.

27. Și iară au tăgăduit Petru. Și numaidecât cocoșul au cântat.

Luca 22, 56.

Evangheliia 4 Sfintelor Patimi. Zac. 59.

Zac. 59.

28. *Și au adus pre Isus de la Caiafa la divan; și era dimineața. Și ei n-au intrat în divan, *ca să nu să spurce, ci să mânânce paștile.

*Math. 27, 2.

Marc. 15, 1.

Luc. 23, 1.

Sfârșit 2 Patimi.

**Fapt. 10, 28

și 11, 3.

29. Și au ieșit Pilat la ei afară și au zis: „Ce vină aduceți asupra omului acestuia?”

30. Răspuns-au și au zis lui: „De n-ar fi acesta făcătoriu de rău, nu L-am fi dat ție”.

31. Și au zis Pilat lor: „Luați-l voi și după legea voastră îl judecați”. Și au zis lui jidovii: „Noao nu ni-i slobod a omori pre cineva”.

32. *Ca să să plinească cuvântul lui Isus, care au zis însemnând cu ce moarte era să moară.

*Math. 20, 19.

33. *Întrat-au, dară, iarăși în divan Pilat și au chemat pre Isus și au zis Lui: „Tu ești împăratul jidovilor?” | |

*Math. 27, 11.

Marc. 15, 2.

239r

34. Răspuns-au El: „De la tine însuți zici aceasta au alții ț-au zis de Mine?”

Luca 23, 3.

35. Răspuns-au Pilat: „Au doară eu jidov sânt? Neamul tău și arhierii te-au dat mie. Ce ai făcut?”

36. Răspuns-au Isus: „Împărăția Mea nu e dintr-această lume. De ar fi dintr-această lume împărăția Mea, slujile Meale adevărat s-ar sirgui să nu Mă dau jidovilor. Iară acum împărăția Mea nu-i de aici”.

37. Și i-au zis Pilat: „Dară împărat ești tu?” Răspuns-au Isus: „Tu zici că împărat sânt Eu. Eu întru aceasta M-am născut și spre aceasta am venit în lume, să mărturisesc de adevăr. Tot cel ce e din adevăr aude glasul Mieu”.

38. Zis-au lui Pilat: „Ce e adevărul?” Și, zicând aceasta, iară au ieșit la jidovi și le-au zis: „Eu nici o vină aflu într-însul.”

39. *Ci iaste obiceia voao, să vă sloboz unul la Paști. Vreați, dară, să vă sloboz pre împăratul jidovilor?” |

*Math. 27, 15.

Marc. 15, 6.

239v

40. Și au strigat iară toți, zicând: „Nu pre acesta, ci pre Varava”. Și era Varava tâlhariu.

Luca 23, 17.

Cap 19

De la Pilat Să bate și în multe chinuri, batjocorit, cu spini încununat, spre moarte Să ceare. Și iarăși de Pilat Să întrebă; arată că numai de sus are asupra Lui putere. Pilat, îndoit, pre Isus, pre Carele zice împăratul jidovilor, spre moarte judecă. Isus purtându-Și crucea, între tâlhari Să răstignească, puindu-să de Pilat deasupra scrisoarea și împărțindu-să de ostași veșmintele și soarte pentru îmbrăcăminte aruncându-să. Isus mumei pre Ioan și pre muma lui Ioan incredințază. Și, însătoșind, cu oțăt Să adapă. Și, săvârșind toate, Își dă suflul. Frângându-să fluierile tâlharilor; din cea deșchisă coastea lui Hristos sânge și apă curge. Și trupul Lui cu mirhă și aloe ungându-să, să îngroapă.

1. **A**tunci, dară, au luat Pilat pre Isus și L-au bătut.
- *Math. 27, 27. 2. *Și ostașii, împletind cunună de spini, au pus pre capul Lui și cu haină de urșinic L-au îmbrăcat. 240r
3. Și vinea la El și zicea: „Bucură-Te, împăratul jidovilor!” Și-I da pălmi.
4. Și iară au ieșit Pilat afară și au zis lor: „Iată, îl aduc voao pre el afară, să cunoașteți că nici o vină nu aflu într-însul.
5. (Și au ieșit Isus purtând cunună de spini și haină de urșinic) și au zis lor: „Iată Omul!”

Zac. 60.

La Înălțarea Sfintei Cruci. Zac. 60.

6. Și, văzându-L arhieriei și slujitorii, striga, zicând: „Răstignească-L, răstignească-L!” Zis-au lor Pilat: „Luați-l voi și-l răstigniți, că eu nu aflu într-însul vină”.

7. Răspuns-au lui jidovii: „Noi leage avem, și după leage trebuie să moară, că Fiiul lui Dumnezeu pre Sine S-au făcut”.

8. Și, auzind Pilat acest cuvânt, mai vârtos s-au temut.

9. Și iară au intrat în divan și au zis cătră Isus: „De unde ești tu?” Iară Isus răspuns nu i-au dat. |

10. Și I-au zis Pilat: „Mie nu grăiești? Nu știi că putere am a te răstigni și putere am a Te slobozi?” 240v

11. Răspuns-au Isus: „N-ai avea nici o putere asupra Mea, de nu ți s-ar fi dat de sus. Pentru aceea, cel ce M-au vândut ție mai mare păcat are”.

12. Și de atunci căuta Pilat a-L slobozi. Iară jidovii striga, zicând: „De sloboz pre Acesta, nu ești priiatin chesariului. Că tot cel ce să face pre sine împărat să împrotivească chesariului”.

13. Iară Pilat auzind aceste cuvinte, au adus afară pre Isus. Și au șezut la judecată în locul ce să zice Lithostratos, iară ovreiaște, Gavvatha.

14. Și era Vinerea Paștilor, ceasul ca al șeasăle; și au zis jidovilor: „Iată împăratul vostru!”

15. Iară ei striga: „Ie-L, ie-L, răstignească-L!” Zis-au lor Pilat: „Pre împăratul vostru voi răstigni?” Răspuns-au arhieriei: „Nu avem împărat, fără chesariul”.

Sfârșit 4. Strat(enie) ||

- 241r 16. Atunci, dară, L-au dat lor, să Să răstignească. Și au luat pre Isus și L-au scos.
 17. *Și, purtându-Și crucea, au ieșit la locul ce să zice „al Căpăținelor”, iară ovreiește, Golgotha, *Mth. 27, 33.
 18. Unde L-au răstignit pre El și cu El alți doi, dincoaci și dincoaci, iară în mijloc pre Isus. Mar. 15, 22.
 19. Și au scris și pricina Pilat și au pus pre cruce. Și era scris: „Isus Nazarineanul, împăratul jidovilor”. Luc. 23, 33.
 20. Deci această scrisoare mulți dintre jidovi o au cetit, că aproape de cetate era locul unde S-au răstignit Isus. Și era scris ovreiește, elinește și letenește.
 21. Și zicea lui Pilat arhieriei jidovilor: „Nu scrii «împăratul jidovilor», ce pentru că El au zis «împăratul jidovilor sânt»”.
 22. Răspuns-au Pilat: „Ce-am scris, am scris”.
 23. Iară ostașii, deacă Îl răstignise, *au luat vejmintele Lui (și au făcut patru părți, fieștecăruie ostaș parte) și îmbrăcăminte. Și era îmbrăcăminte necusută, de sus țesută peste tot. | *Mth. 27, 35.
 241v 24. Și au zis între sineși: „Să nu o tăiem, ci să aruncăm soarte spre ea, a cui să fie”, ca să să plinească scriptura ce zice: * „Împărțit-au vejmintele Mele loruși și spre îmbrăcăminte Mea au aruncat soarte”. Și ostașii, adecă, aceste au făcut. *Psal. 21, 19.

9 sh. Patimi.

25. Și sta lângă crucea lui Isus muma Lui și sora mumei Lui, Maria Cleofei și Mariia Magdalena.
 26. Și, văzând Isus muma și ucenicul stând, pre carele iubii, au zis mumei Sale: „Muiere, iată fiiul tău!”
 27. După aceea au zis ucenicului: „Iată muma ta!” Și dintr-acel ceas o au luat ucenicul întru ale sale.
 28. După aceea, știind Isus că toate s-au săvârșit, *ca să să plinească scriptura, au zis: *Ps. 68, 22.
 „Mi-i seate”.
 29. Și era un vas pus plin de oțet. Iară ei, un burete plin de oțet cu isop puind, l-au dat la gura Lui.
 30. Și, luând Isus oțetul, au zis: „Sfârșitu-s-au”. Și, plecând capul, Ș-au dat duhul. ||
 242r 31. Iară jidovii (pentru că era vineri), ca să nu rămâie în cruce trupurile sâmbăta (că era mare zioa aceea a sâmbetii), au rugat pre Pilat să le frângă fluierile și să-L ia.
 32. Și au venit ostașii și a celui dintâi, adecă i-au frânt fluierile și a celuealalt carele era răstignit cu El.
 33. Iară la Isus venind, cât L-au văzut mort, nu l-au frânt fluierile.
 34. Ci unul din ostași cu sulița coasta Lui au deșchis și numaidecât au ieșit sânge și apă.
 35. Și cel ce au văzut au mărturisit și adevărată este mărturiia lui. Și el ști că adevărate spune, ca și voi să credeți.
 36. Că aceste s-au făcut, ca să să plinească scriptura: * „Os nu veți sfărâma dintr-Însul”. *Ieși. 12, 46.
 37. Și, iară, altă scriptură zice: * „Vedea-vor pre Carele au străpuns”. Num. 9, 12.
 *Zah. 12, 10.
 Mth. 27, 57.
 Mar. 15, 43.
 Luc. 23, 50.

Sfârșit 9 Patimi.

- 242v 38. *Iară, după aceste, au rugat pre Pilat Iosif din Arimathea (pentru | că era ucenicul lui Isus, iară tăinuit, pentru frica jidovilor) ca să ia trupul lui Isus. Și au lăsat Pilat. Și au venit și au luat trupul lui Isus.
 39. Și au venit și Nicodim, *cel ce venise la Isus noaptea întâi, aducând mestecătură de smirnă și de aloes, ca la o sută de litre. *Sus 3, 2.
 40. Și au luat trupul lui Isus și L-au înfășat cu giolgiuri cu miresme, precum este obiceiul jidovilor a îngropa.
 41. Și era în locul unde S-au răstignit o grădină și în grădină mormânt nou, în carele nime încă nu să pusease.
 42. Acolo, dară, pentru vinearea jidovilor, că aproape era mormântul, au pus pre Isus.

Sfârșit 11 Patimi.

Cap 20

Mariia Magdalena întâi vine la mormânt, după aceea Petru și Ioan. Acea, plângând la mormânt, vede îngeri și apoi pre Isus cunoaște. Carele arătându-Să apostolilor, pace le pofteste. Și, arătându-le mânilor și coasta, le dă Duhul Sfânt, ca să ierte păcatele și să le ție. Și iară Thomei, ce nu credea, arătându-să cu || ceialalți ucenici, Își dă trupul să-l pipăie, fericii a fi, zicând, cei ce nevăzind au crezut. Multe a Lui Hristos seamne nu sânt scrise întru această carte.

243r

Zac. 63.

Evan. Învierii 7. Zac. 63.

- Mth. 28, 1. 1. **L**ară întru una a sâmbetei, Mariia Magdalena au venit de dimineață, încă fiind
 Mar. 16, 1. întunerec, la mormânt, și au văzut piatra luată de pre mormânt.
 Luc. 24, 1. 2. Și au alergat și au venit la Simon Petru și la alt ucenic, pre carele iubii Isus,
 și au zis lor: „Au luat pre Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus”.
 3. Și au ieșit Petru și celaalalt ucenic și au venit la mormânt.
 4. Și alerga amândoi împreună și celaalalt ucenic au alergat mai curund decât Petru și
 au venit mai întâi la mormânt.
 5. Și, plecându-să, au văzut giolgiurile puse, însă n-au intrat.
 6. Și au venit Simon Petru după el și au intrat în mormânt și au văzut giolgiurile puse, |
 7. Și năframa, carea fusease pre capul Lui nu cu giolgiurile pusă, ci deosebit învăluită 243v
 într-un loc.
 8. Și atunci au intrat și celaalalt ucenic, carele venise mai întâi la mormânt, și au văzut
 și au crezut.
 9. Că încă nu știa scripturile, că trebuia să învie din morți.
 10. Și s-au dus iarăși ucenicii la ai săi.

Zac. 64.

Sfârșit Învierii 7. Evan. Învierii 8. Zac. 64.

- *Mth. 28, 1. 11. *Iară Maria sta lângă mormânt, afară, plângând. Și, plângând, s-au plecat și s-au
 Mar. 16, 5. uitat în mormânt.
 Luc. 24, 4. 12. Și au văzut doi îngeri în albe șezând, unul la cap și altul la picioare, unde fusease
 pus trupul lui Isus.
 13. Zis-au ei aceia: „Muiere, ce plângi?” Zis-au lor: „Că au luat pre Domnul Mieu și nu
 știu unde L-au pus”.
 14. Aceste zicând, s-au întors îndărăpt și au văzut pre Isus stând și nu știa că Isus
 este.
 15. Zis-au ei Isus: „Muiere, ce plângi? Pre cine || cauți?” Ea socotind că-i grădinariul, 244r
 au zis Lui: „Doamne, de L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus și eu L-oi lua”.

16. Zis-au ei Isus: „Maria!” Ea întorcându-să, au zis Lui: „Ravvone” (ce să zice „învățătorule”).

17. Zis-au ei Isus: „Să nu te atingi de Mine, că încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci mergi la frații Miei și le zi: «Sui-Mă-voi la Tatăl Meu și la Tatăl vostru și la Dumnezeuul Meu și la Dumnezeuul vostru».

18. Venit-au Maria Magdalina vestind ucenicilor că: „Am văzut pre Domnul și aceste mi-au zis”.

*Sfârșit 8 Învierii. 9 Învie. și la vecernia Paști.
și Dnca Thomii. Zac. 65.*

Zac. 65.

19. *Și, fiind sară întru una a sâmbetelor și ușile fiind încuiete, unde era ucenicii adunați pentru frica jidovilor, venit-au Isus și au stătut în mijloc și au zis lor: „Pace voao!”

**Mar. 16, 14.*

Luc. 24, 36.

20. Și, aceste zicând, au arătat lor mânilor și coasta. Bucuratu-s-au diript aceea ucenicii, văzând pre Domnul.

1 Cor. 15, 5.

244v 21. Și au zis lor iarăși: „Pace voao! Precum | M-au tremis pre Mine Tatăl, și Eu tremis pre voi”.

22. Aceste zicând, au suflat și au zis lor: „Luați Duh Sfânt!

23. *A cărora veți ierta păcatele, iertate vor fi; și a cărora veți ținea, ținute vor fi”.

**Mth. 18, 18.*

24. Iară Thoma, unul din cei doisprăzece, ce să zice Geamănul, nu era cu ei când au venit Isus.

25. Și au zis lui ceialalți ucenici: „Am văzut pre Domnul!”. Iară el au zis lor: „De nu voi vedea în mânilor Lui pătrunderea cuielor și să bag degetul meu în locul cuielor și să puiu mâna mea în coasta Lui, nu voi crede”.

Sfârșit Paști.

26. Și, după opt zile, iară era ucenicii Lui înlontru și Thoma cu ei. Venit-au Isus, ușile fiind încuiete, și au stătut în mijloc și au zis: „Pace voao!”.

27. După aceea au zis Thomei: „Ado degetul tău încoace și vezi mânilor Mele și ado mâna ta și o bagă în coasta Mea. Și să nu fii necredincios, ci credincios”. ||

245r 28. Răspuns-au Thoma și au zis Lui: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”

29. Zis-au lui Isus: „Deacă M-ai văzut, Thomo, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut!”.

30. *Multe, adecă și alte seamne au făcut Isus înaintea ucenicilor Săi, carele nu sânt scrise în cartea aceasta.

**Jos 21, 25.*

31. Iară aceste s-au scris, ca să credeți că Isus ieste Hristos, Fiiul lui Dumnezeu. Și, crezând, viața să aveți întru numele Lui.

Sfârșit 9 Învierii și Thomei.

Cap 21

Pescuind ucenicii, îi face Isus a prinde mulțime de pești, din care sămna Petru, prin Ioan, cunoscând pre Domnul, să aruncă în mare. Și, gătind prânz de dragoste lui Hristos, de trei ori întrebându-să, de trei ori ia a paște oile Lui. Și de viitoare-sa patimă i să aduce aminte. În zădar cercetând despre moartea lui Ioan, nu toate faptele lui Hristos s-au scris.

Zac. 66.

Evang. 10 Învierii. Zac. 66.

1. upă aceea, iară S-au arătat Isus ucenicilor Săi lângă Marea Tiveriadei. Și S-au arătat așa:
2. Și Era împreună Simon Petru și Thoma, ce să zice Geamănul, și Nathanael, carele era din Cana Galileii, și fiii lui Zevedei și alți doi dintre ucenicii Lui. 245v
3. Zis-au lor Simon Petru: „Merg a pescui”. Zis-au lui: „Venim și noi cu tine”. Și au ieșit și s-au suit în corabie și într-acea noapte nimica n-au prins.
4. Iară fiind dimineață, au stătut Isus în țarmure, însă nu L-au cunoscut ucenicii, că Isus ieste.
5. Și au zis lor Isus: „Feților, aveți ceva de mâncat?” Răspuns-au Lui: „Nu”.
6. Zis-au lor: „Aruncați de-a dreapta corăbii mreaie și veți afla”. Și au aruncat și, iată, nu o putea trage de pre mulțimea peștilor.
7. Zis-au, dară, ucenicul acela, pre carele iubiia Isus, lui Petru: „Domnul este!” Simon Petru, cât au auzit că Domnul este, s-au încins cu fota (că era gol) și s-au aruncat în mare.
8. Iară ceiaalți ucenici cu luntre au venit (că nu era departe de uscat, ce ca la doao sute de coți), trăgând mreaie cu pești. ||
9. Și, deacă s-au pogorât la uscat, au văzut jeratec pus și pește preste el și pâne. 246r
10. Zis-au lor Isus: „Aduceți din peștii carii ați prins acum”.
11. Suiu-s-au Simon Petru și au tras mreaie la uscat, plină de pești mari, o sută cinczeci și trei. Și atâtea fiind, nu s-au rupt mreaie.
12. Zis-au lor Isus: „Veniți de prânziți!” Și nu îndrâzneia din cei ce ședea a-L întreba: „Tu cine ești?”, știind că-i Domnul.
13. Și au venit Isus și au luat pâne și au dat lor și pește așijderea.
14. Cu aceasta, iată, a treia oară S-au arătat Isus ucenicilor Săi, deacă înviase din morți.

Sfârșit 10 Învie. Evan. Învierii 11. Aceasta și sâmb. 50 și la Bogoslov. la utr. și ianuar 16. Zac.

Zac. 67.

67.

15. Iară, deacă prânzise, au zis lui Simon Petru Isus: „Simon al lui Ioann, iubești-Mă mai mult decât acește?” Zis-au Lui: „Așea e, Doamne, Tu știi | că Te iubesc”. Zis-au lui: „Paște mieluseii Miei”. 246v
16. Zis-au lui iarăși: „Simon al lui Ioann, iubești-Mă?” Zis-au Lui: „Așea e, Doamne, Tu știi că Te iubesc”. Zis-au lui: „Paște mieii Miei”.
17. Zis-au lui a treia oară: „Simone al lui Ioann, iubești-Mă?” Întristatu-s-au Petru, căci i-au zis a treia oară: „Iubești-Mă?” și au zis Lui: „Doamne, Tu toate știi, Tu știi că te iubesc”.
18. Zis-au lui: „Paște oile Meale.
- *2 Petru 1, 14. *Amin, amin – zic ție – când erai mai tinăr, te încingeai și mergeai unde vrei; iară deacă vei îmbătrâni, întinde-vei mânil tale și altul te va încinge și te va duce încătro tu nu vrei”.
19. Iară aceasta au zis însămnând cu ce moarte era să proslăvească pre Dumnezeu.

Sfârșit Învierii.

Și, aceasta zicând, au zis lui: „Vino după Mine”.

20. Întorcându-să Petru, au văzut pre ucenicul acela, pre carele iubiia Isus, mer | gând după el, *carele s-au și culcat la cină pre pieptul Lui și au zis: „Doamne, cine este cel ce Te va vinde?” 247r
- *Sus 13, 23.

21. Pre acesta, dară, văzându-l Petru, au zis lui Isus: „Doamne, dară acesta ce?”

22. Zis-au lui Isus: „Așa vreau, să rămâie el, până voi veni; ce e ție? Tu vino după Mine”.

23. Și au ieșit cuvântul acesta între frați că ucenicul acela nu va muri. Și n-au zis lui Isus: „Nu va muri”, ci: „Așa vreau să rămâie el, până voi veni, ce e ție?”

Zac. 68

Zac. 68.

24. Acesta e ucenicul acela carele, mărturiseaște de aceste și au scris aceste. Și știi că adevărată este mărturia lui.

25. *Și sânt și altele multe care au făcut Isus, carele de s-ar scrie câte una, nici în lume mi să pare că n-ar încăpea cărțile carele s-ar scrie. *Sus. 20, 30.

*Monast. Balasf.
Ssma. Triados.*

28 Ian. 1761

